

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
Emel Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 12, Sayı 138 Temmuz 1971

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Berrin Gerçek
Sadiye Korates
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

Marehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmaşı Sumbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

★

Dizgi - Baskı - Kapak
T A Ş Matbaası

★

Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :
Yıllık 25 Lira

Sevgili Okuyucular

Üstad Bedri Ruhselman'ın meevendu kalmayan ALLAH isimli eserini özetledik ve sevgili okuyucularımızın istifadesine sunduk. Feridun Tepeköy'ün ustaca özetlediği bu eserde Neo Spiritüalist Allah inancını ve onun esaslarını bulacaksınız. Kadiri Mutlak bir Allah inancına, sıfatsız ve mutlak olarak inanmak gerektiğini bu eserde bulabileceksiniz. Herkes kendi idrak ve duyma yeteneğine göre bir Allah inanç ve kavramına sahip bulunmaktadır. Fakat, bu inanç ve kavramın emin bir şekilde kafa ve gönülden ortaya çıkması için bir yol gösterici bilgiye her zaman ihtiyaç vardır. Öyle zannediyoruz ki Allah inancının tekâmülünde B. Ruhselman'ın yaptığı hizmete henüz bir yenisi eklenmemiştir.

Batık Mu Kit'ası hakkında yaptığımız yayımlar büyük ilgiyle karşılandı. Biz de elimizden geldiğince bu yazı serisini bol resim ve diyagramlarla takviye etmeğe çalışacağız. Bu yazı serisinin sonunda Bilimsel Araştırma Kurulumuzca Lemurya, Atlantis kit'aları hakkında elde edilen en emin bilgileri de sunmaya çalışacağız.

Cemiyeti ziyaret eden UFO araştırmacılarının sayısı günden güne artıyor. Çok ciddi olarak üzerine eğildiğimiz bu konu insanlığımızla yakından ilgili bir konudur. Ülkemizin gelişme bunalımları içinde bulunduğu şu sıralarda dikkatleri bu nokta üzerine daha derinden ve elle dokunulabilir biçimde çekmeyi mevsimsiz bulan Ruh ve Madde Yazı Kurulu, sırası gelince bu ödevini yapmaktan sakınmayacaktır.

Yaz mevsimi dolayısıyla çeşitli yerlere seyahate çıkacak olan okurlarımızın gittikleri yerlerde Ruh ve Madde'yi tanıtmak amacıyla ellerinden geleni esirgemeyeceklerinden emin olduğumuzdan, istedikleri takdirde, propaganda için kendilerine Ruh ve Madde dergisi gönderebiliriz. Onları ücretsiz olarak arzu edenlere verebilirler, açıldamada bulunabilirler. Gene yaz'ın etkisiyle olmalı Okuyucu Mektuplarından azalma olduğu için iki sayıdır Okuyuculara cevap sayfamızı başka yazılara tahsis ediyorduz.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

BÜYÜK SENTEZ :**TEKÂMÜL**

Bu gün artık şu açık, ca bilinmek istenmektedir ki, insanlığın bir bütün olarak bağlanabileceği, birleştirici, yükseltici, bütün çıkmaz yollar ve aklın yalmımlarından insanı kurtarıcı bir senteze ihtiyaç vardır.

Bu türlü kapsamlı ve beşeriyetin pek büyük bir kısmını kendi bünyesi içine alacak bir bilginin, bir realitenin varlığını özlenlerin sayısı günden güne artmaktadır. Zaten bütün kişisel ve sosyal çatışmaların, uyumsuzlıkların, memnuniyetsizlik ve mutsuzlukların temelinde, bize göre elbette bir hakikat olarak, beşeriyeti yüksek bir noktada birleştirebilecek hayatın anlamını en ulvî o nisbette realiteye yaklaşık olarak ortaya koyacak, manevî ile maddesel olanı aynı hikmet ile aydınlatacak bir bilginin herkesce bilinmemesi yatmaktadır.

Bu bilgi var olmasına var... Fakat beşeriyetin her alanına dengeli bir şekilde yayılmış, herkesi memnun edecek, doygun hale getirecek kadar değil. Böyle olmaması, zaten bu bilginin

evrensel bir tatbikatından iferi geliyor :

Tekâmül nizamı varlıklar arasında (ruhsal, maddesel) farklılaşmalar meydana getirmek gibi Tanrılık bir ödevi göregelmektedir. Farklılık tekâmülün de geniş realiteleri içinde, de geniş maddesel imkânları arasında, değişik ruhsal ihtiyaç, görgü ve tecrübeden doğarken, bütün bunlara sebep gene bizzat tekâmülün kendisi olmaktadır. Tekâmül olmasaydı hayat denen külli faaliyet olmazdı. Ve fakat bu külli faaliyet tekâmülün belirlenmesine onun varlığına esas teşkil etmektedir.

Mutlak Mükemmel olan Yaradanın varlık tekâmülüne bir ihtiyacı olmayacağı şüphesizdir. Fakat varlıklarının, Kendi Mutlak Kişiliğinin bir inikâsı olan (kendisi değil) kemale ihtiyaçları vardır ve bu açık bir hakikattir.

İnsan niçin vardır, neden şimdiki halindedir ?

Buna kesin cevap aramak, daha doğrusu beşeriyet olarak buna kesin cevap vermek, ama noksansız ve

daima geçerli bir cevap mümkün değildir. Yani bizim vereceğimiz cevap bir hakikati değil, bir realiteyi ifade eder.

Bunun için Büyük Sentez sözünü kullandık. Ancak beşeriyete ait bütün nisbî bilgilerden, deney ve görgüden hareketle bir senteze ulaşmamız mümkündür. İnsan niçin vardır ve neden şimdiki gibi hareket etmektedir? İnsan tekâmül için bedenlenmiş bir ruh dur ve hareketlerinin 360 derecelik istikamet içine yayılması tekâmül ihtiyacındandır.

Büyük sentez, bütün beşeriyeti tekâmül eden varlıklar olarak birleştirir. Dünyasal coğrafyada insan, toprak olarak meydana gelen ayırımların hepisi dünyasal bir realitenin geçici değer yargılarından, her ne ile telif edilirse edilsin beşeri tekâmülün geriliğinden doğmuş genel bir cehalete sebep olan nefsaniyetten peydah olmuştur. Yani biz insanları, beşeri bütünlüğü elimizden geldiğince parçalara ayırmak ve orada kendi cehlimizin tat.

bikatını yapmaktayız. Bu yüzden de bir türlü marifete (bilgiye) ulaşmadan ayrılıklar dünyası içinde olgunlaşmağa (!) çalışıyoruz.

«Her varlık tekâmül etmektedir» hakikati, bütün varlıkların evren içinde ki amacını düzenler ve yerlerine oturtur. Nasıl hareket edilirse edilsin tekâmül hareketinin dışında kalmağa hiç bir şekilde imkân yoktur. «Tekâmül edeceksin» emri ruhda maktuz ilk ve en derin güdü, en ezeli bilgi, en kutsal ödevdir.

Tekâmülün büyük sentez olmamasının nedenlerini kısaca gözden geçirmek gerekirse, genellikle, şunları tesbit edebiliriz :

1. Maddesel ve ruhsal bütünlüğü, dengeyi ve ahenği Genel Tekâmül hakikati sağlamaktadır. Birbirlerine karşı duydukları sempati ve antiyati genel tekâmül prensipleri dahilinde açıklanabilir.

2. Hayatın anlamı ve hayatın kavranılması ruhsal tekâmüle iştirak eden maddesel tekâmülün anlaşılması ile kabildir. İnsan ancak böylece madde esaretinden sıyrılıp (bütün psikolojik etkileriyle beraber) ona hakim duruma geçebilir. Ne yazık ki şimdiki halde beşeri ruhsal tekâmülü maddesel niteliklere, yeteneklere, imkânlara bağlayarak açıklayanlar revaçtadır. Materyalizmin her türlü şifalı yozlaşmağa mahkûmdur. İlim bile materyalist felsefenin

hakim olduğu zümrelerin elinde bir silâhdır. Materyalist otorite kabul demeden hiç bir şey hakikat olamıyor (!). Bunun adına sonra müsbet bilim deniyor. Şimdiki halde - âmiyane tabiriyle - «materyalistlerin borusu ötüyor». Fakat, hayatın anlamı ve kavranılması materyalist felsefe ve inancın dışına gereken huzla kaymaktadır; bu sonuç da tekâmülün bir zarureti, icabı ve sonucudur.

3. Bilinen gizli - aşikâr bütün yetiştirici, eğitici, gelistireci din, mezhep, an'ane, inisiyasyon ve inançların en müşterek yanı: beşeri ruhsal tekâmülü gerçekleştirmektedir. Bu gerçekleştirmeye otomatik safhadan başlayıp en bilgili ve şuurlu hareket safhasına kadar ulaştır. İnsan hayatını kendi realitelerine göre tanzim ve tertip etmeğe çalışan bunların asıl amacı insan ve insanın tekâmülüdür. Farklı metod ve öğreti sistemleri de bir tekâmül ihtiyacı olarak belirlenmiştir. Onların arasındaki tefrika bir tekâmül vetiresi, usulüdür.

4. Evrenin varlık sebebi arasında inanıyoruz ki ruhsal tekâmüle hizmet etmek, onun tesirlerine başeğmek temel hakikat.

tir. Zira maddenin tekâmülüne ölçü, onun ruhdan gelen tesirlere uyma, başeğme, itaat etme ve böylece git gide yüksek tertipte kombinasyonlar içinde sey-yalesmesidir. İşte bu durum, maddenin bu ana karakteri, ruhsal tekâmüle hizmet etmek gayesi dahilinde müteale edilmelidir. Maddenin formu, ona form veren ruhun tekâmül derecesine ve kudretine bağlı bir keyfiyettir.

5. Ruhun tecrübe, görüşü ve bilgisizliği, Kâinatta mevcut seyyaliyet ölçüleri dahilinde, beden denilen vasıta ile, sonsuz doğuşlar, sonsuz hayatlar içinde tatbikat yaparak azalır. «Azalış» ebedi sonsuz süre içinde durmadan, gerilemeden daima müterakki bir yön de devam eder.

Madde kâinatından geçerek, onun hakkında bilgi, görgü ve tecrübesini arttıran ruh için ilk ve son amaç: Tekâmül etmektir.

Büyük Sentez olarak ele alındığı takdirde TEKÂMÜL'ün çözümlenemeyeceği bir sorun bileşiyoruz. Kâinat «kımıldıyor» diyordu Einstein; başı beş rast gele, tesadüfen değil... Evrensel Tekâmül için..

11. RUH ve MADDE

Cildi
Çıktı

50 T.L. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Özgürlüğümüzü nasıl değerlendiriyoruz? Bunu hiç düşündük mü? Çevremize bakalım... Kendimizi inceleyelim... Şimdi içimize dönüp soralım: Özgür müyüz? Ve bu özgür (hür) oluşun sınırı nedir?

Neydi hürriyet târifimiz: **Başkalarının hürriyet sınırında bizim hürriyetimiz biter.**

Hakkın, hukukun olmadığı yerde özgürlükten söz etmek abestir.

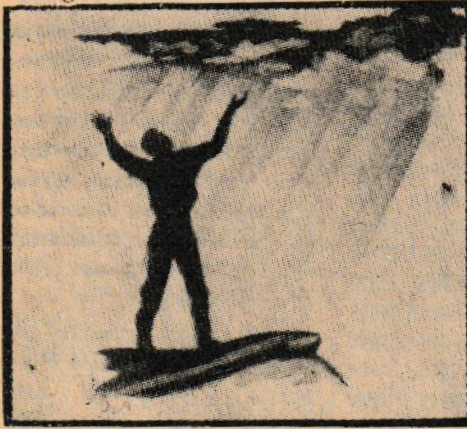
Yani, özgürlük kavramında hak, hukuk vardır... Eşitlik vardır... **Adalet** vardır...

Özgürlüğümüzde bunlar var mı? Herkes hakkını alabiliyor mu? Hukukuna te-

yebiliriz ki, buna yaratılıştan hürdür... Fakat hürriyetin hududu, bilincinin, yani şuur muhtevasının hududu kadardır.

Şuur sahasını kabaca bir daire yüzeyine benzetirsek: İnsanın bilinç alanı, tatbikat bilgilerinin yarı çapına bağlıdır, diyebiliriz... Bu yarıçap, önünü görebilmekten istikbâlini görebilmeğe kadar uzanır...

İnsan vücudu, herşeyiyle kompleks ve büyük bir organizasyondur. Ve otomatizması da yarımındır. Yani, bir kısım organları otomatik olarak çalışır: içgüdüye bağlıdır;

HÜRRIYET ŞUURU

MEHMET SANCAR

● Özgürlük bilincine erememiş insan kendi kendini yönetimden bile âcizdir. ●

câvüz ediliyor mu? Eşit mi? Vivdanlarımız çalışıyor mu? Hükmüne uymakta âdil miyiz?

Nelerden şikâyetçiyiz her gün? Haksızlıktan, rüşvetten, iltimastan, eşitsizlikten, adaletsizlikten değil mi?...

Bunların müsebbibi kim? Herhalde bir müstebitin koyduğu kanunlar, yahut keyfi idâresi değil! Çünkü bu hakların hepsi kanunlarımızda ve yönetim biçimimizde var...

Bunların müsebbibi, uygulama bilgisi olmayan bizleriz. Ve bu yüzden de sözde hür uygulamada değiliz. Çünkü özgürlüğün bilincine varamamışız henüz!...

İnsanoğlu doğuştan hürdür. Hattâ di-

gayri irâdidir. Diğer kısımlarıyla, irâdesine bağlı davranışlarda bulunmak zorunludur. Örneğin, mantarın, zehirlisiyle zehirsizini seçebilmek, irâdesine, yani bilgisine, sezgisine bırakılmıştır...

Günlük yaşantısını sürdürürken, insan, geçmiş hayatlarından gelen kabiliyet ve melekeleleriyle, gördüğü eğitim ve edindiği bilgiler yardımcıdır.

Geçmiş hayatlarındaki bilgi hamûlesinin bu hayatına akseden kısmı, bu enkarnasyonu için luzumlu olduğu kadar olup çok cûz'üdür. Yani, bu hayatın, daha çok bu enkarnasyonunra edinebildiği bilgileriyle sürdürür...

2000 yıl önce Romalılarda ortalama ömür 25 sene iken, 20. yüzyılın dünyasında bu 60 senenin üzerindedir!...

«Basıncı azaltma, tekniğiyle, hem kolay doğum yaptırıyor ve hem de «süper bebekler» elde ediyor!...

Bunlar demektir ki, insanlığı, bedenini ve bilgilerini iyi kullanıyor... Ama, tüm insanlar değil!...

Büyük ortalamada 60 seneyi aşan ömür bilgileri yaygın da; kolay doğum ve süper bebek ortalaması henüz değil...

Yani, insanlığı, bedenine daha çok hükmedebilecek bilgilerle donatılarak, geçmiş sayısız hayatlarından dolayı ruhuvara meknuz (saklı) büyük hamüles olan bilgileriyle irtibatı da geliyecek; örneğin, basınç azaltma tekniği ile her bükümden gelişkin doğan bebek bedeninin, ruhuyla irtibatı, alıştığımız normalin üzerinde olacaktır. Bu teknikte geliştirilen bebek, süper bebek olarak karşımıza çıkacaktır!...

Nitekim özel temrinlerle ruhsal melekeler kazanan kimselerin durumu da, geliştirilen vücudun, daha doğrusu duyarlılığı artırılan bedeninin, kendi ruhuyla, yani büyük bilgi hamülesiyle kuvvetli bağlar kurulabilmesi şeklinde aynıdır.

Bir yogi, bir mistik kişi, bunu kendisi yapıyor!...

Süper bebeğinkini ise, rehber, ruhsal varlık veya şimdiki olduğu gibi teknolojik bir imkân ve ebeveyni yapıyor!...

Fakat, bu müsbet imkânların yanın da çoğunluk aç ve perişan: Kimileri yoklukta, kimileri varlıktan!...

Yokluktan: Henüz bulamamış ki, yemesini bilsin!...

Varlıktan: Dünyaya yemek için geldiğini sanacak kadar bilgisiz; daha doğrusu ruhundan, kendinden habersiz!...

Kendinden habersiz insan ne kadar hür olabilir ki?...

Biri çölde yürümekten bitmiş, kavrulmuş!... Ölümlü burun buruna!... Derken bir atlı imdâdına yetişir: Hemen atından inip su tulumunu dayıyara çizebilir... Elline, yüzüne ve serper... Bitkin insan biraz kendine gelmeğe başlar... Azrak uzaklaşır yarıdan!...

Süvari yardım edip atına da bindirir: Söyle iyice kendine gelip dinleninceye kadar böyle gidelim, der... Atını yedekler... Ve yürütürler!...

Kendine gelen atın üzerindeki misafir yolcu, bütün başına gelenleri bir anda unuttu atı mahmuzlar!... Atın sahibi yedekten kendini yana zor atar ve dörtlü atını kaçırıp kendini yava bırakan hain, hilebaz insana, arkasından seslenir:

— Sen bu kötülüğü bana değil, bütün çölde kalmış ve kalacak kimselere yapıyor, suat!...

Bütün kötülüklerin kaynağı, özgürlük hududunu çizememe cehtidir. Eklebilse ki o insan, ikinci defaki çölde kalışına, gerçek seyirci olmak zorunluğunda kalacaklardır!... İşte bu aklın insanı, bu kötü lüğe kaynağı olamaz!...

Her bencil davranışının ergeç kendisine dönebileceğini hesaplamak idrâkini ictisap etmiş insan, bilincinin sınırları içerisinde hür ve bu sınırlar, tahmin edemeyeceğimiz kadar da genişler!...

Henüz aklın düzlüğüne bile varamamış his insanı, yokluştan bitkin, hürriyetlere tecâvüzden tedirgindir!...

İnsanlığı doğal kanunlarla (hâhî İrâde Kanunlarıyla) bilincinin darlığı oranında bağlar. Şuuru geliştikçe bağlar gevşer, hâhî Düzene ayak uydurabilecek hürriyet şuuruyla bağlar!...

İnsanı bağlayan kendi yasaları da olsa, vicdanının sesini içten duyabilen doğru fikir insanı için bütün kapılar açıktır. Ölmü ve doğan, insanın ruhsal hamülesiyle yekân irtibatı sonucu, Rabbinin sesiyle yüze yüze belebumesinir bağlanmıştır!...

İşte bu insan bilincin yolundadır; işte bu insan özgürlük yolundadır!...

Geride kalan bizler, lâıyk olduğumuz biçimde yontula, törpülense, gerçek özgürlük peşinde koşup koşturulacağız, yorup yorulacağız!... Çünkü hür olmak için bilgi ve bilinç gerekir! Çünkü hür olmak için kendini (ruhunun) bilmek gerekir!...

Onyedi yıldan beri metafizik, parapsikoloji ve teozofi konularında çalışan Edward ve Nellie Cain 1964 de Spiritüel Araştırma Cemiyetini kurmuşlardı. Araştırma ve çalışmalarının bir amacı da ortodox ve uzak doğu felsefeleri arasında bir köprü kurabilmektir. Bu amaçla Birleşik Devletlerin birçok yerinde konferanslar vermişlerdir. Aynı zamanda da benzer amaçlarla kurulmuş dünyanın başka ülkelerindeki cemiyetlerle devamlı irtibatla bulunmaktadırlar.

Bir Şehit Ote Alemde Sesleniyor

(Fate'den çeviren : S. Gerçeksever)

Roger Nesbit, Viyetnam'a hareket etmeden önce parmağında her zaman taşıdığı yüzüğü babasına teslim etmişti. 13 Şubat 1969 da oğullarının ölüm haberini aldıktan sonra evlerinde (yüzükle ilgili olarak) tuhaf olaylar olmaktadır. Bunlardan birisi yüzüğün etrafında beliren iplik parçaları idi. Michigan, Newberry'de buna 200 den fazla insan şahid olmuştur.

Gayet iyi niyetli insanlar olan bayan ve bay Nesbitler bu olayların müşahedelerini her zaman herkesle paylaşmaya hazır olan kimselerdir. Oğulları Roger ile irtibat kurmak amacıyla Nesbit'lerden kısa bilgi aldıktan sonra oturma odalarında celseye başladık.

Ouija Board ile aldığımız oldukça uzun tebliğ «Anne ve Babama Selamlar» diyerek başlıyordu.

«Şimdi kullanmakta olduğum beden ışıktan yapılmıştır. Düşündüğüm ve istediğim her yere onu sevk edebilmekteyim. Sizin üzülünüzden dolayı üzülmediğim zamanlar hariç, buradaki hayatım, mutlu, huzurlu hayatından başka birşey değildir. Sizin ve başkalarına yaşamakta olduğumu isbat için yüzüğün etrafındaki iplikleri getiriyorum. Bu şekilde buradakilere ve size yardım etmek suretiyle görevimi yerine getirmiş oluyorum.»

«Burada (Viyetnam'da benimle birlikte ölmüş olan) arkadaşım Bob ile birlikte devamlı olarak öğreniyoruz. O savaşlarda ölen kardeşlerimizin çoğu şaşkın bir vaziyette buraya geliyor. Kimisinin bedenini terk ettiğinden bile haberi yok. Burada işte bu kardeşlerimize yardımla vakitlerimizi geçiriyoruz. Dünya'daki ölümün bu âleme doğmak olduğunu anlatmaya çalışıyoruz onlara. Ölüm, sadece fiziki beden için değildir. Dünyada olduğu kadar canlıdır. Bilgimiz nisbetinde yeni yeni kademelere yükseleceğiz. Bu şekilde evrenin bir sınıfından öteki sınıflarına doğru gitmekteyiz.»

Bu sırada bayan Nesbit gözü ile karısının parmağındaki yüzüğü işaret etti. Yüzüğün etrafında, en kısıtı 10 cm. kadar olan ip parçaları sallanıyordu. Bu iplik parçalarının acıip görünüşleri gözden kaçınıyordu. (Sonradan bunların nasıl olabileceği hakkında bir nükleer fizikçi görüşünü söyleyecekti : «Bu ipler aslında tekaşif etmiş enerjidir. Ve biz orada ip diye, aslında bu enerjinin dalga boyunu görmekteyiz.»)

Roger savaşta, midesinden aldığı bir yaradan ölmüş. Bu durumda çok acı çekip çekmediğini soran babasına şöyle cevap veriyordu : «Oh, baba, öyle düşünmeyin. O kadar çabuk oldu ki hissetmedim bile. Her,

halde çok heyecanlı olacağım ki acıyı bile duyamadım. Savaşın havasına öyle bir kapılmıştık ki artık bedenimde olmadığını arkadaşım Bob Moroney bana hatırlattı.»

Bu arada, oğulları Roger'in ölümünden sonra evlerinde cereyan eden acaip şeyleri de anlatıvermekten geçememişti. Bayan ve Bay Nesbit'ler... Anlattıklarına göre bay Nesbit oğlunun bıraktığı hatıra yüzüğünü çok güçlükle parmağından çıkarırdı. Şimdiye kadar 3 farklı zamanda bay Nesbit sahleyin uyandığı zaman yüzüğü büfe üzerinde Roger'in resmi yanında bulmuştu. Bir defasında da yüzüğü parmağında bulamayan baba, Rogerin fotoğrafı yanındaki İsa heykelinin boynuna geçmiş olarak gördüğünde çok şaşırmişti.

Bu olayla ilgili olarak Roger şunları söylüyordu :

«Benim düşünce kudretime bağlı olarak ışık yüzüğün etrafını sarar ve bu şekilde istenilen yere hareket eder. Bunu şimdi iyice açıklayamayacağım, zira benim için üzülmeye. Bizim birlikte yapacağımız çok iş var. Ölenlerin yaşamaya devam ettiklerini ispat edebilirsek ne mutlu bize. Bu benim işimdir şimdi. Lütfen bana yardım ediniz. Dünyada bana yardım edecek yok.

Edward ve Nellie Caine

Siz benim için beden ve ses olunuz. Bana inanın: Gerçekten yaşamaktayım.»

«Benimle otomatik yazı ile de irtibata geçebilirsiniz, Anneme yazdırabilirim. Öğrendikçe size birçok yeni şeyler getireceğim. Unutmayın ki bütün bunlarda acemiyim. Bana öğretilmesi lâzım. Burada biliyorum ki çeşitli seviyelerde hayat hakkında öğrenilecek pek çok şey var. Öğrendikçe size de öğretmeye çalışacağım. Bu şekilde uzun yıllar sizinle görüşeceğiz. Sonunda sizler de buraya geldiğiniz zaman, size burada da yardım etme durumunda olacağım. Hepinizi seviyorum. (Fate'den)

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın

ALLAH

isimli eserinin ÖZETİ

Feridun TEPEKÖY

tarafından nefis bir şekilde hazırlandı ve çok güzel bir kapak ve baskıyla istifadelerinize sunuldu. Fiyatı: 5 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Ruh ve Madde Dergisi P.K. 1157 İstanbul

KEHANETLER

— İKİNCİ KISIM —

Şu halde GİTMEYEBİLİR de... Bu takdirde ben yanılabilirim. Fakat, acaba benim göremediğim amilleri de hesaba katarak daha kat'i bir kehanette bulunacak . daha bilgili . bir başka kimse bulunamaz mı? Bunun bulunabileceğini prensip olarak reddedebilmeyiz Zannetmiyorum. O halde, yanılmaların gittikçe azaldığı bir bilgi kademesi hiyerarşisini düşünmek yerinde olacaktır. Aynı düşünce ile hiç yanılmayacak olan ve dolaysıyla bütün hadiselerin ezel ve ebetlerine hakim bir mutlağın mevcut olduğunu da elbetteki düşünebiliriz. Bu takdirde idrakimiz rıçında bulunan bir bilmiş hali ile karşılaşılır ki, bu halin zaruri bir neticesi de bizlerin idraki dışında bulunan müteâl bir fatalizmdir. Ancak, bizlerin hürriyet ve mes'uliyet sınırlarını belirli hale getiren determinizm içinde düşünce ve faaliyetlerimiz istikamet vermemiz, tekâmülünüz bakımından faydalı ve elzemdir. İdrakimizi zorlamayalım.

Hadiselerin tâbi oldukları kanunları ve müessirleri ne karar iyi bilir ve hangi istikamette geleceğini ne kadar sihatli bir şekilde tayin edebilirsek, o nisbette daha ileriki neticeleri ÖNCEDEN tayin ve tahmindeki hatalarımız azalmış olacaktır.

Bizler, birer insan sıfatıyla, KENDİ KENDİMİZE, istikbale ait tahminlerde şüphesiz bulunabiliriz. Fakat, bu kehanetlerimizin sınırı çok dar ve o nisbette de yakın bir istikbale ancak uzanabilir. İlet, netice arasındaki bağların bilinmesi, istikbale ait tahminlerimizde daha kat'i konuşmamıza ve daha ilerlere uzanmamıza imkân verecektir.

Fakat, dünya bilgisinin sınırlı oluşu, idrak ve sentez imkânlarının kifayetsiz

bulunluğu, insanların kehanet mevzuundaki haklarına da bir set çekmektedir. Dünya bilgisi ötesinden, daha üstün bir bilgi ve sentez mihraklarından gönderilen haberler çekilindeki bilgilerin, bu gün biz insanlar için hakikî birer kehanet olduğunu kabul etmekten başka çaremiz yoktur. Bu gün, önceden tesbitine hiç bir surette imkân bulunamadığımız müstakbel bir felâketin, dıruma göre, bazan ana hatlarının açık veya sembolik bir tarzda ve bazen de bütün detaylarıyla birlikte ÖNCEDEN muhtelif vasıtalarla, olduğu gibi bildirilmiş olması, bilzi, böyle bir hükme ister istemez sürükmektedir. Titanik faciasının, İngilteredeki Aberfan da kömür yığınlarının kayması felâketinin ve buna benzer daha bir çoklarını önceden hissedilmiş olması, ikaz edici bir mekanizmanın tesirlerinin, bazı insanlar tarafından zaptedilmiş olmasının açık bir delil değildir?

Eğer bu gün dahil, istikbale ait bazı kehanetler yapılabilir ve bunların doğrulukları tesbit edilebiliyorsa, yukarıdaki mülahazaya göre, bu kehanetlerin asıl kaynağının insan bilgi ve kapasitesinin üzerinde bulunan başka bir plân olduğu neticesini çıkartmak güç olmayacağı gibi gayri mantıkî de olmayacaktır. Bu takdirde kehanetî bildiren insanın, sadece kehaneti veren kaynaktan, aldığı nakledici bir rol oynamakta olduğu hakikati ortaya çıkmaktadır. Bu gibilere, aldıkları tesirleri değerlendirerek aktarmasını becerebilen kişiler olarak bakabiliriz. Bunlara MEDYOM ismi verilmektedir.

Yarının insanı, bu gibi zaptedilmiş ikaz tesirlerinin üzerine bugünküne nisbetle elbetteki daha fazla eğilecek ve ilayık olduğu değeri verecektir. Nitekim da.

şimdi den. kehanetleri ve ikaz rüyalarını
ve haberlerini değerlendirecek elektronik
teşekküllerle mücehhez merkezlerin kurulması
kazanılacak fikirler, yavaş yavaş
kazanılacak başlanmıştır.

Eski devirlerdeki kâhinlerin, astrolog-
lar, falcılarının... müphem ve muhteris tu-
mları ile dejenere edilmiş ve birer istis-
na vasıtası haline sokulmuş «istikbali
tahmin» faaliyetleri, müsbet ilmin açtığı
modern çağımızda, haklı olarak aforoza uğ-
uşturulmuştur. Fakat, hiç bir şekilde hiç bir za-
man himayesiz bırakılmamış insanlığın,
yapacağı tekâmül hamleleri için, elbetteki,
istikbali tahmin mekanizmasının bu gün
iki şart ve ihtiyaçlara uygun bir şekil-
de faaliyetine devam etmesi bir zaruret idi.

Nitekim, bu sefer de, günümüzün icap-
larına, ilmi zihniyetine uygun bir hüviyet
altında kehanet müessesesinin, ilme, cid-
diyete, hizmet zihniyetine dayanan birer
teşekkül olarak gelişmekte olduğu da açık-
ça görülmektedir.

Bu bir tenakuz değildir. Zira, istatis-
tik bilgisine dayanan, ardarda yaklaşıklık
(approximation successives) metodundan
kaybolan, aldığı mesaj veya ilhamları me-
tadik bir tahlile tabi tutmasını başarabilen
bir teşekkülün elde edeceği neticeler, her
zaman daha itimada şayan olacaktır, ki, böy-
lence falcılık ile bir tutulmayaacağı aşikâr
dır. Gerçi ilhamın kanal ve kaynağı her
zaman da aynıdır. Fakat görüldüğü gibi
bu şart bu takdirde yeterli değildir. İhti-
yaçların, şöret, para, kin ve sevgi gibi fak-
törlerin ön plânda, dejenere edici birer un-
sur olarak ortaya çıktıkları falcılık saha-
larına, kaprislere ve hissi tesirlerin bozu-
cağına meydan vermeyen tedbirlere baş-
vurulması her halde çok lüzumluymuştu. Ni-
tekim bu gün bu yolda ilk adımlar atılmış
ve çeşitli ciddi müesseseler faaliyete geçmiş
bulunuyor. Amerikada, İsviçrede, Fransada
ve Almanyada bu tipteki müesseselere ras-
lanmaya başlanmıştır. İtikbali tahmin en-
düstrisinin öncüleri olan bu müesseseler,
ciddi çalışmalarıyla, faaliyet halinde olup,
teşekküllerle büyük şirketlerin verdikleri
istikballe ilgili sualleri (problemleri) ce-
vaplamaya çalışmaktadırlar.

Her hangi bir konu ile ilgili müstak-
bel inkişafların neler olabileceği hakkın-
daki talepleri karşılamaya çalışan bu te-
şekküller, faaliyetlerini halâ devam ettiri-
biliyor ve bir itimada lâyık görüyorlar-
sa, bu netice bizler için oldukça önemlidir.
Yüzlerce medyumun (kâhinin) kullanıl-
makta olduğu bu müesseselerin, değeri-
lendirme metodlarının sağlamlığı ve alınan
mesajların kıymeti bu suretle ortaya çık-
mış olmuyor mu?

İtikbal tahminlerine güvenen dev-
sınai teşekküllerin, istikbali tahmin ra-
porlarının belirttikleri müstakbel inkişaf-
ların karakterine uygun tedbirleri alması
ve aynı istikamette büyük yatırımlarda bu-
lunması gibi, istikbali hakikaten etkileye-
cek hareketler ortaya çıkmaktadır. Bu
durum hakikaten çok önemli bir noktadır.
Zira bu suretle, istikbalin çehresi, yapı-
mış bulunan istikbal tahmin raporlarına
paralel bir istikamette bir değişim ve for-
masyona tabi olmaktadır.

Görüldüğü üzere, dünyanın gidişini ta-
yin, himaye ve kontrol eden, idare edici
ruhi tesirlerin adeta elle tutulur tarzda
müessiriyeti, mevzu bahis kehanet mü-
esseselerinin faaliyetleri vasıtasıyla, bil-
hassa, ekonomi ve teknoloji sahalarındaki
gelişmelerde, müşahhas bir hal almıştır.

İnsanlığın saadeti, refahı, konfor ve
huzuru için çalışan ve gittikçe gelişen
hummali faaliyetler, her sahada: ekonomi-
de, teknolojiye, san'atta, tıpta, sosyal mü-
nasebetlerde, harplerde, hizmet çeşitlerin-
de... yaratıcı ve yönetici tesirlerin mües-
siriyetine gittikçe daha açık bir şekilde tabi
olmak yolundadır. Yarın bunun daha da
müsbet ve maddi bir yapıda olmak üzere,
insanlık hayatı üzerindeki ehemmiyetinin
artacağını, şimdiden düşünmek her halde
zor olmasa gerekirdi.

Tekâmül zaruretleri ve insanlığın ge-
lişen ruh cephesi, yarının insanlığını, gö-
rünmeyen âlemin tesirleri ile daha sıkı bir
irtibat kurmak için zorlayacağı benziyor.
Feza çağının eşliğinde bulunan insanlığın,
bu gün ruhi irtibatlar konusunda yapacağı
her türlü ciddi çalışmalarıyla, yarının ih-
tiyaçları için çok lüzumlu bilgi ve kudret-
leri kazanacağını şimdiden idria edebiliriz.

James Churchward'dan

anlatan

Dr. Bedri Ruhselman

«İKİNCİ DERS»

Bnaenaleyh bu ruhban sınıfı kendisini yaşatabilmesi için Mu senbollerini gayelerine göre hurafeleştirdi, gayeleştirdi, putlaştırdı. Yani Allahlaştırdı.

Meselâ, o zamanki Mısır medeniyetinde rastlanan bir çok putlar Mu medeniyetindeki senbollerin putlaşmasının neticeleridir.

Meselâ: Bunlardan Sed-Fenalık ilâhının heykelini yapmış ve putlaştırmışlardır, ve koydukları müeyyidelerle ona tapmaya icbar etmişlerdir.

Sed'in hükümrânlık sahasında yani altı köşeli yıldızın içerisinde Sed oturur. Sed'in emirlerini yapmayan Hell denilen, kükürt neşrederek yanan, volkanın içerisinde kendini bulur gibi müeyyideler mevcuttu.

Bu dejenerasyon zaten Mısır'da devam ede gelirken Hintliler de bunlardan örnek aldılar. Fakat aynen değil de bazı şeyleri değiştirerek. Meselâ;

Hindistandaki Brahmanlar fenalık ilâhı olarak Şivayı kabul ettiler.

Eugünkü dersimizde, geçen dersimizde tetkikine başladığımız Mu medeniyetinin ne şekilde teşevvüğe düştüğünü ve bu meydana da Mısır, Hint, Sümer, Akat ve Fenikelilere Mu medeniyetinin ne şekilde geçtiğini ve buralarda nasıl karşılandığını ve yaşadığını, hülâsa kısa kısa, bizim çalışmalarımızda faydalı olacak olan kısımları, tetkik edeceğiz.

Bu günkü dersimizle ilgili şimdiye kadar yazılmış bir çok kitaplar mevcut ise de daha ziyade şu iki kitap tavsiyeye şayandır.

1 — Revasol'in 1928 de basılmış olan La Religione Vedique (Vedaların Dini)

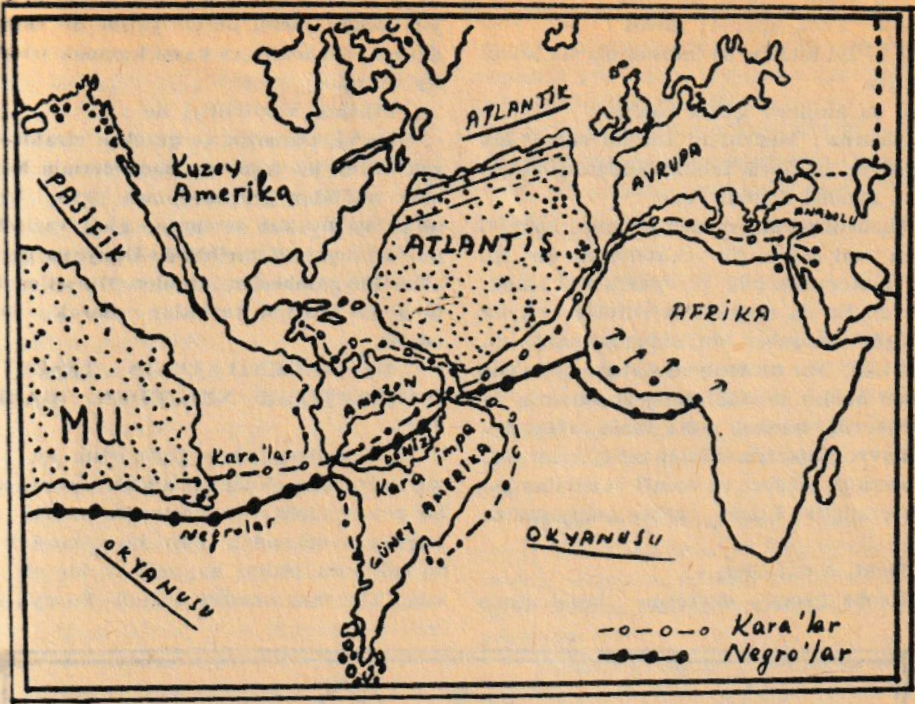
2 — Levia le Bon'un :

Les Eibles et les İnisiateur, Religieux de L'humanité (Beşeriyetin dini mürsitleri ve Mukaddes kitapları) isimli eserlerdir.

Geçen dersimizde Atlantik Medeniyetinin batışıyla kurtulabilen insanların muhtelif kıt'alara hicret ettiğini söylemiştik. Bu mecburi hicret daha ziyade Güney Amerika ve Afrikaya vuku bulmuş olduğunu bugün elimizde bulunan tarihî vesikalardan anlıyoruz.

Her hicret eden muhacirler gibi, bunlar da hicret ettikleri yerlere medeniyetlerini beraber götürmüşler ve orada; ya kendi medeniyetlerini yaymağa başlamışlar veya kendi medeniyetleriyle oranın medeniyetinin gelişmesinde materyal olmuşlardır.

Mu medeniyeti Atlantik kıt'ası batışıyla dejenere olmamıştır. Mu kıt'asında da batmadan önce dejenerasyon başlamıştır. Bu mevzuda eser bırakmış olan Churchward gerçi Mu medeniyetinin son zamanlarını dejenerasyon olarak kabul ederse de Cemiyetimiz Churchward'ın bu görüşüne son relite anlayışımıza göre, iştirak edemiyor. Bu dejenerasyon vasfını bir teşevvüş clarağ kabul edebiliyor. Şu halde; Mu medeniyetinin bizim realitemizce teşevvüş düşmesini Cemiyetimiz şu şekilde izah ve kabul eder: **Mu medeniyeti zamanının en sen realitesine varmıştı. Bunun bir Üst Plâna çıkabilmesi için, Dünyada mevcut her hadisede olduğu gibi, tekâmüle esas olan bir teşevvüş devresine girmesi lâzım gelirdi. Ve nitekim yazarın dejenerasyon dediği ve bizim de teşevvüş diye vasıflandırdığımız hadise zamanın realitesini aşmak için zuhur etmiştir.**

MU'dan Amazon Denizi yoluyla Afrika, Atlantik, Akdeniz ve Anadolu'ya göçenler izledikleri ana yollar.

Bu izahımızı Mu medeniyetinin yıkılmasına birinci sebep olarak kabul edebilir.

İkinci bir sebep olarakta; Churchward'ın şu mütalâasından çıkan manâyı kabul edebiliriz :

Diyor ki :

Dünyada hiç bir Millet Mu'luarın kendi inançlarına bağlandığı kadar bağlanmamıştır. Yani; kendi kanaatlarına mütaasip bir şekilde bağlanmışlardır. diyor. Şimdi bu bilgiye göre diyebiliriz ki :

Bir medeniyet ne kadar Yüksek, ne kadar Parlak ve ne kadar şümüllü olursa olsun, eğer taassup denecek kadar bağı ve hareketten mahrum kalırsa O medeniyet tesevvüşe düşmeğe yüz tutar. Bu bir tabiat kanunudur.

Bu da bize ikinci bir cepheden Mu medeniyetinin batışına bir misal teşkil eder.

Churchward yine diyor ki; Mu medeniyeti asla doğmatik değildir. Buna rağmen son zamanlarda sanki doğmatik bir taas-

supla realiteler dondurulmuş ve putlaştırılmıştır. Ve bittabi o güzel realitelerin yerlerini hurafelere ve bâtil itikatlara terk etmiş ve tesevvüş başlamıştır.

Cemiyetimizin, yeni ruh ve Kâinat anlayışına göre; bir tekâmül ne kadar şümüllü ve kitlevî ve ne kadar neticesi büyük olursa, ona tekaddüm eden tesevvüş devresi de o nisbette ağır ve tahammülü güç bir manzara arz eder. Demekki Mu medeniyetinin yıkılması, yukarıda arz edilen mütalâamıza göre, bir İCAP'tır.

Her inkılâpta şu iki mühim unsur, daima, şimdiye kadar tekrar edilmiştir ve edilecektir:

1 — İnkılâptan evvel fena âmiller;

2 — İnkılâptan sonra iyi âmiller.

Ve daima inkılâbın temininde bu iki âmil için bir çok vazifelliler, vazife almışlardır ve mücadele etmişlerdir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Biz kendi realitemize göre :

1 — Fena âmilleri menfi

2 — İyi âmilleri de müsbet olarak kabul edeceğiz.

Şimdi bu âmilleri etkik edelim :

Mısırdaki : Mısırlılara intikâl eden Mu medeniyeti bakiyesi tabiîki beklenen inkilâbın ta kendisi değildi. Yani :

Mısırlılar Mu medeniyetinin bakiyesinden yeni doğan ilk realitelerinin en iptidai materyallerinin bir parçasını alabilişlerdi. Bu da muhakkak surette, büyük bir teşevvüğe sebep oluyordu. Şu halde, diyebilirizki; Mu medeniyeti zaten teşevvüğün halinde Mısır'a intikal etmiş ve Mısırdaki da bu teşevvüğün, bilakis, daha fazla artmışdır. Biraz evvel yukarıda inkilâp sebeplerini tetkik ederken müsbet ve menfi vazifeliilerden bahis etmiştik. Bizim realite anlayışımıza göre;

Menfi Vazifeliileri

Henüz geçmiş, devresini ikmâl etmiş

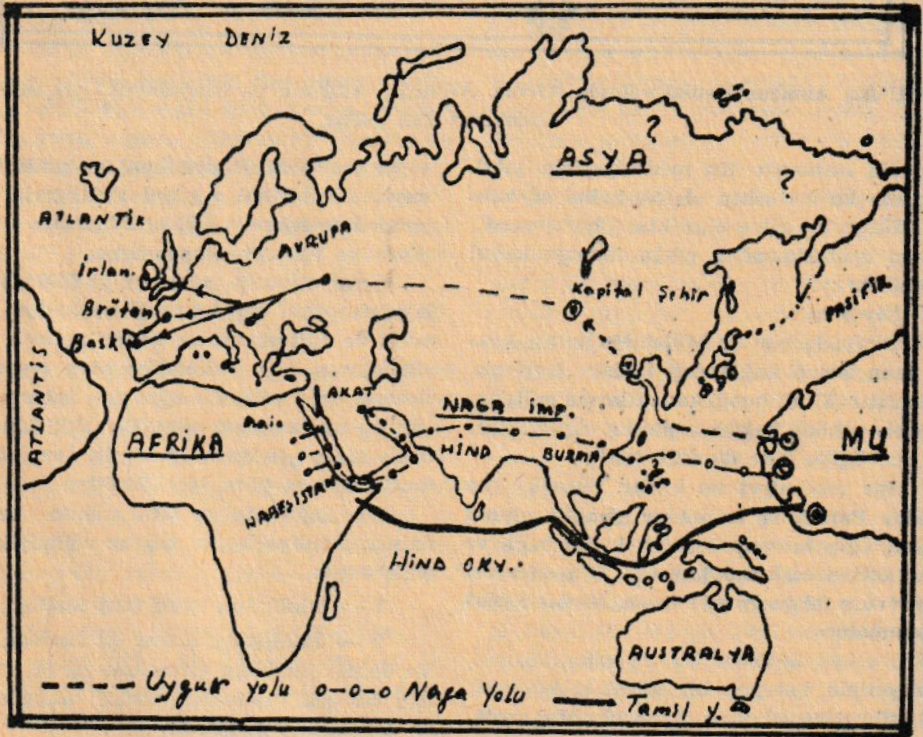
bir realitenin tesirinden kendini kurtarmayıp, tesire kendi nefsanîyetini de ekleyip, daima yeni realiteye karşı koymak isteyenler olarak.

Müsbet Vazifeliileri de :

Gerek otomatik ve gerekse idraklı olarak bütün bu teşevvüğün hadiselerinin hedefi olan inkilâbın gerçekleşmesi için, kendi idrak ve liyakat seviyelerine göre vazifelenmiş ve muhtelif tarihlerde Dünyaya gelmiş olan Peygamberler, Alimler, Murşitler, Dahiler ve Vazifeli varlıklar olarak kabul ederiz.

MU MEDENİYETİNİN TEŞEVVÜĞÜN HAREKETLERİ NELERDEN İBARETTİ?

Geçen dergimizde görmüştük ki; Mu medeniyetinin «Kozmogonik Diyagramında» bir çok senboller mevcuttu. Ve meselâ: Diyagramın ortasında daire bir güneşi temsil ediyordu. Fakat bu, asla ve hiç bir zaman, Tanrının kendisi değildi. Buraya ka-

MU'dan Batı'ya (Asya - Afrika) olan göç yolları.

Her Mu realitesi güzel; bundan sonra; **HİL-
KAT** bahsi meydana çıkıyor. İşte bunuala
beraber de teşevvüs meydana geliyor şöy-
leki:

Kâinat, mademki iki unsurun birleşme-
siyle meydana geliyor (O unsurlardan bi-
risi erkek, diğeri dişi) o halde; Hâlik, Kâi-
natı halk ederken kanunu vaz etmiştir. Şu
halde, Kozmogonik Diyagramda Güneşi :
Erkek olarak kabul ederssek bir de buna di-
şi bulmak lâzım gelmektedir. Dişi olarakta
Ayı kabul etmişlerdir.

Kozmogonik Diyagramda Tanrı fikrin-
de ikilik yaratmak için Güneş sembolünü
ortadan yukardan aşağı ikiye ayır-
mışlardır. Bu asla Tanrının vahdetini boz-
mak remek değil. Böylece teşevvüs baş-
ladıktan sonra, muhtelif zamanlarda muh-
telif insanlar tefsirler ve hurefeler doğur-
muşlar. Ayı Güneşten ayırmışlardır. Bil-
hassa Mısırlıların Rubban sınıfı iyilik Al-
lahı, fenalık Allahı diye hürafelendirmiş-
lerdir. İşte bu teliflerden de.

Politeizm: Çok ilâhlık,

**Panteizm (Vahdeti vücut) ler doğ-
muştur.** Kozmogonik Diyagramda Güneş
sembolu ortadan ayrılmakla Tanrının 1 --
Erkek. 2 -- Dişi cephesi vardır diye sembo-
lün bir tarafı erkek, diğer tarafı dişi ola-
rak kabul edilmiştir.

Kozmogonik Diyagramın Mu medeniye-
tine göre tefsirinde, geçen dersimizde gör-
düğümüz gibi, dışarıdan Merkeze doğru,
Tanrının Sembolüne doğru, yaklaşmayı du-
alarıyla teyit ettiklerini görmüştük.

Bu mütalâa da şu şekilde teşevvüğe
uğramıştır: Mademki eninde sonunda Al-
lahla birleşiliyor şu halde; İnsanların men-
seleri de oradan çıkması olması gerekli di-
yorlar. Bunu biz vahdeti Vücudun ilk naza-
riyesi olarak kabul edebiliriz.

Mısır Medeniyetinde **IZIS = İyilik
ilâhı;**

Tyfon = Bozucu, tahrip edici ilâh ola-
rak kabul edilmiştir. (Türkçede Tayfun
kelimesi buradan gelmez) Biraz önce
bahsettiğimiz ve vahdeti vücut felsefesinin
başlangıcı dediğimiz nazariyenin, dikkat
edilirse, Panteizm ile Politeizmin ikisinin
de bir vahdeti vücut içerisinde alındığını gö-

rürüz.

Sümer, Akat, Fenike, Tanrılarını daima
kendileri için iyilik, başkaları için kötülük
olarak kabul etmişlerdir.

HINDISTANDA MEDENİYET :

Hindistanda Mu medeniyetinin teşevvüs
halini üç safhada mütalâa etmemiz lâzım
geliyor.

- 1 — Vedalar,
- 2 — Brehmenler,
- 3 — Budizm,

y — **VEDALARDA** : Esas tez, fikir
veya nazariye **Politeizmdir.**

— **BREHMENLERDE** : Hakim olan
nazariye **panteizmdir.** Brehmenler daha zi-
yade **MANU** nazariyelerini kabul etmişler-
dir.

MANU : Hint akideleri, kanunları ve
cemiyet nizamlarının bir araya toplanma-
sından meydana gelmiş, mukaddes bir ki-
taptır. Manu Vedalar zamanında meydana
gelmiştir.

Vahdeti Vücudun Hindistana Girişi :

Politeizm Vedalar zamanında hakim bir
nazariye iken şöyle düşünülüyordu :

Mu medeniyetinin Kozmogonik Diyag-
ramında mevcut sembolde bir çok ilâhlar
vardır. (Teşevvüs şekline göre) Fakat;
Güneş olan Allah hepsinden daha önce var-
dı. Ve Güneş Tanrı yapayalnızdı. Buna
(**PIRAJA Pathi**) diyorlardı. Praja Pathi
yapayalnız dururken kendisini bir düşünce
aldı ve kendi kendine dedi ki: «Acaba mah-
lûkatı doğurabilir miyim dedi. Ve kendi
kendisini kedere sevk etti... Bu keder onun
kudretini artırdı ve bu artan kudretle de
diğer ilâhları meydana getirdi. Ve sonra
sırayla insanları, zamanları, mesafeleri ve
fikri, en son olarak ta sözü meydana ge-
tirdi. Bu **Piraja Pathi**dir.» **Piraja Pathi**
itikati **Terra'dan** (ahti atikten) evveldir.
Bir itikat ahti atike kadar götürülmüş,
atiken ahti cedit ve ondan da Kuran çık-
mıştır.

Bir Türk Şairi şu mısralarıyla Vahdeti
vücut felsefesini şöylece ifade etmiştir.

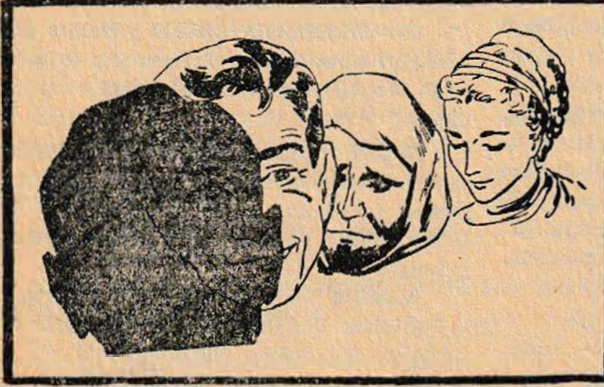
**Düşün ol Zâti kim enrivle Zâtinden
ayan olmas.**

(Devamı sayfa 34'de)

(Geçen sayıdan devam)

Çok yüksek ve peygamberâne bir fedakârlığı göze alarak bir insan hâlinde tekrar dünyaya inmek ve Allahın bu büyük vazifesinden istifade edememek zorunda ve durumunda mı kalacaktır? Yani ebedî tekâmülün en ulvî ve en ilâhîsi olan diğer-kâmlık, fedakârlık ve küçük kardeşlerine yardım işlerinde icap eden her türlü vasıttadan bir defa dünyaya gelmiş olan bir varlık sırf buraya bir kere gelmiş bulunduğu için mahrum mu kalacaktır Bu ne-

gene aynı şartlar içinde bu kazançlarımızdan bazılarını da henüz kazanmak yolunda bulunan diğer kardeşlerimize kazandırmaya mecburuz. Ve bu da ancak sırasızda dünyaya inerek maddî bir varlık hâlinde, o yürütmekte güçlük çeken kardeşimizin elinden tutmak ve onu yürütmeğe çalışmak ve bunun için icap eden her türlü fedakârlığı yapmak lâzımdır. Peygamberler, büyük adamlar, büyük kahramanlar bundan başka türlüüstünü mü yapmışlardır? Bu kadar büyük ve ilâhî bir misyonun ya-

Dünyamızda Mükerrer Bedenlenme Olayı Bir REALİTEDİR

DOKTOR BEDRİ RUHSELMAN

den böyle olsun? Hangi zaruret bunu icap ettirmektedir?

Eğer sathî bazı düşünceler yüzünden varlıkların dünyamızda ancak bir defa yaşadıklarını kabul etmek itiyadından ken-dimizi kurtaramazsak, en dîğerkâmlıca bir misyon olan dünyadaki geri kalmış kardeşlerimize, gene madde içinde ve o kardeşlerimizle aynı güç ve çetin hayat şartları altında, daha fedakârca ve daha faydalı yardımları yapabilmek kudretini nasıl gösterebiliriz? Unutulmamalıdır ki her alış, bir veriş içindir. Eğer biz dünyamızdan bazı şeyler alıyorsak onu, gene aynı yollar, dan, sırası geldikçe başkalarına da vermek zorunda olduğumuzu kabul etmeliyiz. Aksi hâlde büyük ve derin bir hotkâmlığa düşeriz ki o zaman spiritçe bir tekâmül mefhumunu anlayabilmek ve anlatabilmek çok güç bir iş olur. O hâlde dünyanın şartları eğer bize bir şeyler kazandırmış ise biz

pılmasına engel sayılabilecek, mükerrer bedenlenme aleyhindeki düşüncelerin kuvveti ve müeyyidesi nelerdir acaba?...

Şimdi, Tekâmül başka dünyalarda da olduğuna nazaran, ruhların bu dünyaya mükerrer gelmelerine meden lüzum hâsıl olduğu sualine karşı şu sualle de mukabele edilebilir: Bu dünya şartları ve imkânları dahilinde başlanmamış olan bir tekâmül ameliyesini henüz bitirmeden ve bu noksanlık hâli kendisini bütün çıplaklığı ile hissetti. rip dururken neden bu dünyaya tekrar gelmemek zarureti mevcut olsun? Fakat bu sorunun tatminkâr cevabını alamıyacağımız ve veremeyeceğimiz şöyle dursun diğer mü-lâhazalar, bize mükerrer gelişlere lüzum hâsıl oldukça müracaat edilebileceğini göstermektedir.

Dünyamız da, diğer bütün dünyalar gibi, ruhların inkışafa muhtaç sonsuz kudretlerinden bir kısmının inkışâfına yardım

eden bir tekâmül mektebidir. Madem ki burada yapılması lâzım gelen işler vardır ve bu işler için bir defa bu dünyaya gelmek zarureti hâsıl olmuştur; o hâlde bu işlerin burada ikmâl edilmesi icap eder. Halbuki dünyaya gelen bir varlık aynı derecede çalışkanlık gösterip, aynı muvafakiyetleri elde edememektedir. Kolaylıkla takdir edebiliriz ki az gayret gösterip geri kalanların da bu dünya hayatından diğerleri kadar müstefit olmaları onların da bir hakkıdır. Bunun en iyi misalini hayvanlık âlemine bir nazar atfettiğimiz zaman görürüz. Hepimiz biliyoruz ki hayvanlar bizim küçük ve henüz pek iptidai durumunda bulunan kardeşlerimizdir. Onların da günün birinde bizler gibi nisbeten ileri birer varlık olacakları muhakkaktır. Binaenaleyh onlar da tekâmül halindedirler. Şimdi bir sineği ele alalım, bu hayvan çok kısa olan sineklik hâlini dünyada bitirdikten sonra bir defadan fazla dünyaya gelmemesi lâzımdır diye hayvanlık âleminin bütün diğer sayısız imkânlarından istifade edemeyecek ve bir daha dünyaya gelmeden hayvanlığın diğer mertebelerinin kendisine sağlayacağı ayrı ayrı hayatları başka başka dünyalarda mı arıyacaktır? Buna neden lüzum ve ihtiyaç görülsün? Hayvanlık bir küldür; varlıkla her hayvan bedeninde, ancak o beden yaşayabileceği hayat şartlarının müsaadesi içinde bulunan şartlarını kendilerine verdiği fırsatlardan istifade ederler ve ancak o dar çerçevede içindeki ruh kudretlerini inkişâf ettirebilirler. Diğer kalan kısımlarını ise muhtelif diğer hayvan bedenlerinde yaşamak suretile geliştirebilirler. Bu hayvanların dünyanın kendilerine bahsetmiş olduğu bu tekâmül fırsatlarından mahrum olduklarını hangi ilmi delile istinaden ileri sürebiliriz? Bundan başka şu da var ki, bu dünyaya ancak bir defa gelmeleri mümkündür, «birden fazla gelemmezler» gibi bir fikre kapıldığımızı göre, bir defa dünyamızda bedenlenmiş olan bir hayvanın artık daha yüksek bir maddî tekâmül merhalesinde, meselâ bir insan hâlinde, dünyaya gelmemesi lâzımgeldiğini kabul etmek zoru hâsıl olmaktadır. Ve böyle bir düşüncenin de hiçbir

makûl izahını ve isbatını yapmak mümkün olmayacaktır.

Bir müddet evvel, tekrar bedenlenme aleyhinde yazılmış bir yazıda garip bir mütaleaya rasgelmıştim. Burada deniliyor, du ki mükerrer bedenlenmelere inananlar Şarkta bulunuyor. Çünkü oradaki dini itikatlarda bu vardır. Binaenaleyh onlara gelen ruhlar henüz bu dünyevi itikatlarına bağlı olduklarından daima mükerrer bedenlenmelerden bahsederler.

Bu görüş ve kanaat çok sakattır. Evvelâ şunu hepimiz biliriz ki müslümanlık mükerrer bedenlenmeler hakkında hiç teşvik veya terqip edici hükümleri ihtiva etmez. Hatta bu sebepten dolayıdır ki birçok müslüman dostlarımızı kolaylıkla sırf bu yüzden, yani müslümanlıkta mükerrer bedenlenme yoktur diye spirit yapamıyoruz. Bununla beraber muhitimizde tebliğ veren hiçbir ruh dostumuzun, hattâ sağlıklarında iken mükerrer bedenlenme aleyhinde olmaları ve medyumun da bu kanaatte bulunmasına rağmen mükerrer bedenlenmelerin lehinde ısrarla durduklarına hepimiz şahit olduk ve oluyoruz da. Halbuki bütün bunlar medyum da dahil hep müslümanca bir itikada, yani insanların dünyaya ancak bir defa gelip ondan sonra bir daha dönmiyecekleri kanaatine sıkıdan sıkıya bağlı kimselerdir.

Bize öyle geliyor ki, bilhassa burada dini itikatları esas tutarak mükerrer bedenlenmeleri kabul edememek zarureti ön plâna geçmiş bulunuyor. Biz kimsenin dini kanaatı hakkında bir tek kelime söylemek hak ve selahiyetini kendimizde görmüyoruz, zira bütün dinlere saygı ve sevgimiz vardır. Ancak şu kadarını burada sizlere hatırlatmama müsaadenizi dilerim: hiç bir din şekli olarak mükerrer bedenlenmelerin aleyhinde hükümleri ihtiva etmez kanaatındayım. Kaldı ki her büyük dinin talimatı arasında gizli duran ve sembolük, allegorik tabirlerle imâ edilen mükerrer bedenlenmeler lehinde ibareler de mevcuttur. Bunun da esasen böyle olması zaruridir. Zira dinler birer tekâmül yoludur. Orada hakikatler zamanın mekânının (Lütfen sayfayı çeviriniz)

icaplarına ve insanların ancak anlayış seviyelerine göre tertip ve tanzim edilmiş talimat içinde insanlara sunulur. Büyük hakikatler her dinde vardır. Bunu bizim görememeliğimiz gene bizim hatamızın bir neticesidir. Dinlerde söylenmiş şeyler, ancak söylenmesi icap edenlerdir. Açık olarak söylenmeyen şeyler ise o dinin indiği zamanlarda söylenmemesi veya kapalı geçmesi lâzım gelen hakikatlerdir. Bunun sebepini o dinlerin büyük vazî'ları görmüş, takdir etmiş ve böyle yapmıştır. Bizim onları tenkide kudret ve selâhiyetimiz yetmediği gibi, bu hakikati de böylece bilmez. Biz kendi menfaatimiz icabatından olur.

Hülâsa, bize göre mükerrer bedenlenmeler, ruhların madde kâinatındaki tekâmüllerinin sayısız vasıtalarından birisidir. Fakat hiç bir vakit bu, bir gaye değildir.

Binaenaleyh yüksek tekâmül gayeleri üzerinde duran büyük din adamlarının, mütefekkirlerin ve peygamberlerin bariz bir «mükerrer bedenlenmeler» mefhumu üzerinde durmamış olmaları hiçbir vakit yaymış oldukları hakikatlerin kıymetleri üzerinde tesir icra etmez. Bu böyle olduğu gibi, onların mükerrer bedenlenmeler realitesi üzerinde durmamış olmaları da sayısız tekâmül vasıtaları arasında bulunan bu mükerrer bedenlenme realitesine inanmış olmamıza da bir maniâ teşkil etmez. Yani bu büyük varlıkların ortaya atmış oldukları hakikatlerin kıymetlerini ihlâl etmez; belki onları raha ziyade mânâlandırarak suretile kalblerimize daha ziyâde yerleştirir.

Bu vadede konuşulacak çok şey vardır, fakat vaktinizi daha fazla işgal etmek için şimdilik bu kadarla iktifa ediyorum, sevgili kardeşlerim.

DENEYCİNİN KİTAPLARI :

- İpnotizma ve Telkin
- Herkes için medyomluk
- Hind'de İpnotizma
- 30 Derste Ruhsal güçleri geliştirme Tekniği
- Mistik Teneffüs ve Konsantrasyon

V E

Yakın Gelecekte

ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ TEKNİĞİ

APOLLO - 14

VE TELEPATİ ÇALIŞMALARI

Chicago'lu bir ruhsal araştırmacı olan mühendis Olav Jonson'un açıkladığına göre, Apollo 14 astronotlarından Edgar Mitchell ay yolculuğu sırasında yanına aldığı telepati kartlarıyla konsantrasyon çalışması yapmıştır. Londra «Evening Standart» ın açıklamasına göre bu telepati çalışması başarılı geçmiştir.

O. Jonson'un belirttiği ne göre, ay yolculuğuna başlamadan önce Edgar Mitchell yanına bir takım (5 adet) standart telepati kartı almıştır ve hangi saatlerde bu kartları konsantrasyon olacağını kararlaştırılmıştır. Dünyada alıcı durumunda O, Jonson'un kendisi bu lunacaktı. Altı sefer çalışmanın her birinde her kartta Mitchell 15 er saniye süreyle 25 er defa konsantrasyon olmuştur.

Sonradan O. Jonson'un açıkladığına göre hepsini değilse bile telepati kartlarındaki şekillerin birçoklarını gayet net olarak almıştı.

Amerikan İleri İlimler Derneği 26.27 Aralık, 1969 tarihlerinde Boston Sheraton Otelde «Uçan Daireler» konusu ile ilgili bir sempozyum tertiplemişti. Bu sempozyuma birçok ilim adamı katılmış olmasına rağmen sayın Dr. Edward U. Condon davet edilmiş olduğu halde gelmemiştir. Colorado Üniversitesi Fizik Prof. ü olan Dr. Condon'un eksik-

liği sempozyum başlamadan bile anlaşılıyordu. Bilindiği gibi adı geçen profesör, Amerikan Hava Kuvvetleri tarafından «Tarifi Gayri Kâbil Cisimleri» araştırmakla görevlendirilmiş komisyonun başkanı idi.

Wesleyen Üniversitesi ve Van Vleck Rasathanesi astronomi profesörü Dr. Thornton Page sempozyumu yönetiyordu. Dr. Page'in oturumu açık konuşması enteresandır :

«Bu sempozyumda öyle zannediyorum ki bütün arkadaşlar Dr. Condon'un konuşmasını arzu ederlerdi. Fakat görülüyor ki böyle bir konuşmayı yapabilesi için çok heyecanlanmış olmalı ki şimdi aramızda bulunmamaktadır. Bugün öğleden sonra ve yarın devam edecek olan bu oturumumuza engellemek için epey çaba sarfetmiştir. Esasen bu sempozyum bilindiği gibi 1968 de yapılacaktı. Bu toplantımızı durdurmak üzere Cumhurbaşkanı olan ikazlarını da bir çoklarımız bilmektedir.»

Sempozyumun başka bir üyesi olan Gezegenler Araştırma Laboratuvarı müdürü ve Cornell Üniversitesi Astronomi profesörü olan Dr. Carl Sagan, tutucu ilim adamlarından çoğunun UFO'larla ilgili gerçekleri kabul ettikleri taktirde kürsülerin-

den olacaklarından korktuklarını açıklamıştır.

Oturumun en ilginç konuşmalarından birini Colorado Üniversitesi astronomi profesörlerinden Dr. Franklin yapmıştı: (Bu profesör aynı zamanda Condon Raporu üyelerinden biri idi...): «Muhakkak ki diğer planet sistemlerinde de zekâ sahibi canlıların bulunması imkânsız sayılamaz ve onların şimdiye kadar birçok defalar bizim planetimizi ziyaret etmiş bulunmaları da gayet normaldir. Bu gibi ziyaretle bugün bizim ulaştığımız teknolojik seviye ile başarılmaz. Fakat uzmanların belirttiklerine göre, başka planetlere seyahat problemi metapsişik açıdan halledilmiş durumdadır. (Astral Seyahat). Kültür seviyesi bakımından bizden en az bir milyon sene ilerde bulunan planetler muhakkak ki vardır. Ve onlar hiç şüphesiz, bugün bizim tahayyül edemediğimiz enerji şekillerinden yararlanmaktadırlar.

Sempozyumun sonlarına doğru gerek Dr. Page gerekse Dr. Sagan yaptıkları konuşmalarda şimdiye kadar birçok bilgilerin okullarda çocuklarımıza yanlış bir şekilde öğretilmesine değinerek, artık UFO'lar ve de UFOLOJİ konusunun müfredat programlarına girmesi gereğine değinmişlerdir. (FATE'den)

Ruhsal Tedaviye Gelen Hastalar Doktorların Kontrolünden Geçti

Londra'nın tanınmış doktorlarından Dr. Alexis de Freitas, ruhsal şifacı Gordon Higginson'un hastalarını tedaviden önce ve sonra klasik muayeneden geçirerek hastaların gerçekten fiziksel şifaya kavuştuklarına inanmış bulunmaktadır. Bu ikna edici tecrübeyle ilgili olarak Londra'da çıkan People isimli gazete konuyla ilgili haberinin başlığını şu şekilde hazırlamaktan kendini alamamıştır : «Artık Doktorlar Uyanacak mı?»

Çeşitli rahatsızlıklardan ızdırap çekmekte olan 20 kadar hastayı bu tecrübe için çağıran şifacı Gordon Higginson, aynı zamanda, «1970'in Spiritüalist» armağanını kazanmış bulunmaktadır. Bu konuda gayet titiz olduğu bilinen Dr. Freitas şifa tecrübelerinden önce hastaları gayet sıkı bir muayeneden geçirerek rahatsızlıklarını test etmiştir. Dr. Higginson'un ruhsal tedavisinde orada bulunan gazeteci David Jack' gördüklerini şöyle anlatıyordu : «Deyneklerle yürüyen bir hasta on günlük tedaviden sonra, deyneklerini kullanmadan yürümeye başlamıştı.» Bu hasta da kendi durumunu şöyle anlatmıştır : «Artık ayaklarımı daha iyi kontrol edebilmekteyim. Oldukça kuvvetsiz olan elimde artık iyi sayılır.»

Bunun gibi diğer has-

talari da ruhsal tedaviden sonra kontrol eden Dr. Freitas, ruhsal şifanın yalnız mental değil, fiziki tesirleri hakkında da esashi bir kabacaata sahip olmuştur.

Yine başka bir tanınmış şifacı olan George Chapman, William Lang isimli ve bedenli hayatında iken bir göz operatörü olan, bir ruhsal varlığın kontrol ve himayesi altında başarılı katarakt ameliyatları yap-

maktadır. Bir haftada ortalama 5.000 mektup alan bu şifacı ameliyatlarını trans,ta, gözleri kapalı yapmaktadır. Bu mektupların bir kısmı klâsik doktorlardan gelmektedir. Bir çokları başarılarından ötürü yazılan teşekkür ve tebrik mektuplarıdır. Resimde George Chapman'ı trans halinde bir hastasını ameliyat ederken görmekteyiz. (Psychic News'dan)

Ruhun hilkatinden ayrı telâkki ettiğimiz kâinatda doğmasını, orada tekrar ölmesiyle değil ebedleşmesiyle mânalandırabiliriz. Böyle olunca biz «saf» haldeki bir ruhun, bir takım gömlekler gibi giyilip çıkarılan bedenlerinden kav. kaalarından v.s. bahseden bazı spiritüalist düşünceleri kabul etmemekle mazur görülürüz.

ÜÇÜNCÜ BAHİS

Ö L Ü M

— Ölüm hakkında kısa ve umumî bir mütalâa :

Herhadise mümkün veya gayri mümkün olabilir, fakat yalnız bir tek hadise vardır ki o, mutlaka vukua gelecektir. Bu ölümdür.

Ölüm, maddelerle ruhun münasebetlerine ait bir değişme halinden başka bir şey değildir.

Dar manada ölüm organizmada iki büyük hayati fonksiyonun iflâsı ile kat'i olarak vasıflandırılır. Biri nefesin diğeri kalbin durmasıdır. Bunlardan birinin az veya çokça devamı halinde diğeri de mutlaka refakat eder. Nefesin ve kalbin durmasından sonra insan vücudu tedricen maddî değişmelere, dağılmalara, maddî teşekkülleri itibariyle yok olmaya mahkûm kalır. Ve artık onu hiçbir vetire tekrar eski canlı haline getiremez. Ölüm bir zarurettir. Bu zarureti anlamak insanın tekâmül ihtiyacını ve madde kâinatındaki varlığının zaruretinin anlayıp kabul etmekte mümkün olur.

— Ölümün zâhiri mânası :

Hasta ekseriya ölmek istemez, Ölümden kaçma arzusuna korku hissini eş. ilk ettiği görülür. Ölüm fikri son dakikalarda insanı en korkunç kâbuslar için. de de yaşatabilir.

Ölümün eşğinde bulunan insanda ölümlle hayat arasında şiddetli bir mül. cadele vardır. Fakat dikkatli bir gözlemci bu tabloyu seyrederken, görür ki burada dağılmak veya başka maddî bir şekle dönüşmek istemeyen fizikoşimik bir varlığın değil, fizikoşimik varlığını bırakmak istemeyen ve meçhul bir di. yara doğru sürüklenip gitmekten endişe duyan başka bir varlığın karşısında bulunmaktadır... Hayatını fena kullanmış veya ademci (materyalist - yokluk) fikirlerle beslenmiş kimselerde, bu mücadelenin daha şiddetli olması da o göz. lemcinin ayrıca dikkatini çeker.

Cahilce ve ümitsiz müdahalelerle gayretlerden sonra, nihayet hastanın şuu. ru bulanmağa başlar. Bir uyusukluk hali, hatta tatlı bir istirahat hali başlar. Bütün ağrılar dîner, ısıtırlar durur. Hasta bütün hayatı müddetince geçirdiği ölüm korkusunun beyhudeliğini kendisine haber veren bu ilk alâmetlerin ekseriya henüz manasını anlayamaz. Cesette görülen, ruhun ondan kurtulmak için yapmakta olduğu sarsıntılardır. Tecrübelerin ve tebliğlerin öğrettiğine göre, burada ruhun bir tek arzusu vardır. O da önünde açılmakta olan yeni âleme doğru atmış olduğu adımlarını sıklaştırmak ve kendisini ezen maddî yükünden bir an evvel kurtulmaktır. Nihayet irtibatın tamamen kesildiği an gelir. cesette maddelere mahsus olan âtil hal bu anda teessüs ediverir. Ancak has. sas bazı kişilerin görebileceği ölümlle ilgili diğer bazı tecelliyat vardır ki on. ları herkes takip edip gözleyemez.

— Ruh ölür mü ?

Ruh, hastalanmaz ve ölmez. Bu konuda bir Üstad celsesinde şöyle deniliyor:

«E — Meselâ delilik hali dediğimiz, ruhi bir hastalığın en ağır şeklinde bulunan bir adam dışardaki hadiselerin hiç biriyle âlâkadar olmazken, etrafında geçen bu hadiseler onun ruhundaki bilgiyi ve kabiliyetleri arttırabilir mi?»

C — Evvelâ ruhta hastalık olmayacağına nazarı dikkatinizi çekerim. sa-
niyen sualinize evet derim.

«Ölüm, ruhun bedenden müfarekâtıdır» diyor.

(Kelime : Müfarekât - ayrılma)

— Hayatın muhtelif çağları ve realiteleri.

Üç yaşındaki bir çocuğun, oyuncaklarla süslenen realitesiyle, 45 yaşın-
daki bir adamın, hayat gâilesi, menfaat hesapları, 18 yaşındaki bir gencin hayal
âlemi taşkın ve hamieleli davranışları, hudutsuz arzuları, yeri ve zamânı ge-
lince değişmeğe mecbur birey realiteyi işaretleyen vasıflardır.

Bunlar gibi altmışbeş yaşındaki bir adamın düşünce ve telâkkileri de ha-
yatının daha önceki senelerinde hayatına verdiği istikametlerle ilgili olarak ya
saadetli ve huzurlu veya hicaplar ve endişelerle dolu bir hayat tezahürü olarak
çnun realitesinin layt motifini teşkil eder. O, geçmiş realiteleri daha parlak
ve açık olarak görür, hakiki manalarını biraz daha iyi anlar, kendi hayatı ve
mensup olduğu cemiyetin hayatı icap ve telâkkileri hakkında, yanlış veya doğ-
ru tenkitler yapar ve birtakım hükümler verir. Onun kafasına daha önce gel-
meyen bazı sualler hücum eder : (Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum,
ölüm nedir, acaba kendimi öbür tarafa hazırlayabildim mi?) O, bunları ken-
disine ekseriya titremeksizin soramaz. Bu meseleler onun kemâl derecesine gö-
re, ya zevkli dakikalar, az çok yakın bir saadeti müjdeleyen, vuzuhsuz fakat
tath duygular veya ıstıraplı ve korkunç endişeler uyandırır.

Hayatın kısı diyebileceğimiz 85 yaş çağının realitesi, o yaşa kadar geç-
miş olan bütün realitelerin realitesidir. O, bir beyin adamı değil bir iç duygusu
adamıdır. Çünkü o, bu hayatın, daha yüksek bir âleme kendini ulaştıracak
olan hududuna yaklaşmıştır. O hududun karşı tarafındaki faaliyet beyne değil
iç duygularına ait olacaktır.

O, eğer ruhi hayatını dünyada zenginleştirmiş ise, mes'uttur ve bu saadet
birkaç adım ileride duran hududun öbür tarafındaki hayat sahalarından ser-
pinti halinde gelir. Fakat onun şimdiki saadeti, evvelki yaşlarda beyhude yere
peşinden koştuğu halde kendisini asla tatmin etmemiş olan maddi saadetten
bambaşkadır. Bu çağın saadeti, peşinden koşulup da yakalanamıyan bir vehi-
me değil, kendi kendine ruhta doğan bir huzur ve sevinçtir. O, yarı yarıya
bir diğer âlemde yaşaymaya başladığını anlamış ve buna inanmıştır. Etrafında
bulunan toprağa ait her türlü ihtirası ve heyecanı tıpkı 3 yaşındaki çocukların
ihtiras ve heyecanlarını bizim gördüğümüz gibi çocukça görmekle beraber on-
ların zaruretlerini de sükûnetle takdi ve kabul eder. Bu keyfiyet onda geniş
bir tolerans hali doğurur. O, arkada bıraktığı gülü az, diken çok hayat yolla-
rında itişe kakışa, düşce kalka ilerlemeğe uğraşan beşeriyetin genç yolcularına
belki derin bir sevgiyle karışık merhamet hissi içinde bakarken kendi hayatın-
daki kazançlarının kıymetini daha iyi anlamış gibi olur.

Onun için ıstırap hemen hemen yok denecek kadar azalmıştır. Çünkü o,
ıstırapın ne kadar fâni birşey olduğunu hayatında çekmiş olduğu binlerce mih-

deye, ancak o madde ile alakası bulunan diğer maddeleri kullanarak tesir eder. Bu maddelerin başında perispri gelir.

Üstad, «Ruh perispri ile bedenın bütün aksamına hulûl eder.» diyor.

(Kelimeler: Hulûl - Dahil olmak, girmek.)

Perispri tabii halde iken fevkalâde seyyaldır. Bu haliyle dünyamızın hiçbir maddesine doğrudan doğruya tesir edemez. Bu sebeptendir ki biz, ölmüşlerimizin ruhi tezahürlerini dünyamızda doğrudan doğruya göremiyoruz.

Perispri bedenle münasebet haline geçebilmek için, evvelâ bir hal değiş-tirmeye mecburdur. Fakat perispri'nin az çok kesif bir halde gelmesi de bu iş için yetmez. Bazı mutavassıt maddelere de ihtiyaç vardır. Bunlar perispri ile bedenın unsurları arasında birtakım seyyal vasıtalarlardır. Bizim mütat tetkik vasıtalarımızla alâkanlanmayacak kadar ince ve yüksek vibrasyonlara malik bulunduğundan kolaylıkla tesbit ve takdir edilemezler. Isı ve elektriyet gibi âmiller bu vasıtaların en malûm ve kaba olanlarıdır.

Daha yüksek tertipte bir takım âmiller de vardır ki bunlar perispri'nin bednele irtibatında doğrudan doğruya rol oynarlar. Bunlardan asabi seyyale ile manyetik kuvvet, hayvani mîknatsiyet, beşeri radyoaktivite gibi isimler alan hayati seyyaleden bahsedeceğiz. Ruhî müessiriyetle, bu hayati seyyaleler bir-birine dönüşebilir. Bu hayati unsurlardan herhangi birisi organizmada azalır, çoğalır veya ölçsüz değişmelere maruz kalırsa, chemmiyeti dereccesine göre, bedenle perispri arasındaki bağlar gevşemeğe başlar ve hatta kesin bir ayrılmaya kadar giderek ölüm hâdîsesi vukua gelir.

Beden - perispri münasebetlerini temin ve devamına vasıta olan bu hayati âmilleri organizmada azaltıp çoğaltan bütün iç ve dış müessirler tesir derecelerine göre, perispri ile beden arasındaki bağları azçok gevşetir veya büsbütün koparabilir.

Sindirim, dolaşım, teneffüs gibi birtakım hayati fonksiyonlar organizmaya lâzım olan bu hayat unsurlarını cansız ve kaba maddelerden temin etmek gayesine matûftur.

Riyazet yolu ile aç kalarak lüzumlu ham maddeler dışardan kâfi miktar da alınmayınca beden-perispri münasebetlerini temin eden hayat cevherleri bir zaman sonra azalmağa başlar ve perispri ile beden arasındaki bağlar gevşer. Ruh bu suretle serbes melekelerini kullanmak imkânını bulur, insan üstü bir takım tezahürler belirir. Bu bilgilerden haberi olmayanlar bu hali bir kerame-te atfederler.

Bu hayat unsurların üzerine doğrudan doğruya tesir ederek onların miktar ve vasıflarını değiştirmek suretiyle, irade dışında kalan daha aşağı tertipte bir beden-perispri gevşekliği ve bir ruhi serbestliği husule getiren maddeler vardır. Bunların bir kısmı hekimlikte kullanılan umumiyetle zehirli maddelerdir ve başlarında afyon ile bileşikleri gelir. Bunların tesirleri o kadar ileri gidebilir ki pek kuvvetli dozlar ölüm haline müncer olabilir.

Ruhi tesirlerle de, beden-perispri münasebetlerini tanzime yarıyan bu hayat unsurlarında bazı değişiklikler husule getirmek ve degajman halleri sağlamak mümkündür. Akıl tababetinin bu metodla gelecekte büyük faydalar temin edebileceğini zannediyoruz.

Asabi seyyalenin sınırlarla dolaşıp dolaşmadığı meselesi bütün fizyolojiciler tarafından ittifakla kabul edilmiş değildir. Bazıları hassi idrâkin husulü için sınırların titreşim hareketlerini kâfi görür.

Fizyolojik ve metapsişik araştırmalarımızdan alınan neticeler bizi, sınırların mevcut olan bir seyyaleye inanmağa sevk ediyor. Asabi cümle fizikoşimik maddi unsurları, esirli ihtizazları doğrudan doğruya alabilecek kabiliyette değildir. Onlarda, uzviyetin diğer aksamının mâlik olmadığı, bir hususiyet vardır, asabi seyyale dediğimiz unsurları imâl edebilirler. Bu kabiliyet onları organizmanın daha yüksek tertipteki unsurları arasına koymuştur. Bir sinir ortasından kesilirse gevrede kalan parçası bir müddet sonra ölür. Merkez tarafında kalan kısmı yaşamakta devam eder. Bu sinir merkezlerinden sınırları besleyici unsurların çıktığını ve sınırlarında akararak onları beslediğini gösterir. Bu seyyaleye verilecek ismin kıymeti önemli değildir.

Biz bu seyyaleyi bedenle perispri arasındaki münasebetin teminine yarayan bir hayat unsuru olarak kabul ediyoruz.

Metapsişik tetkikat bakımından perispri ile beden arasında mutavassıt maddi unsurların bulunduğunu gösteren bir çok tecrübi gözlemlerden başka böyle vasıtaların bulunmasını zarurî kılan sebepler de vardır. Bu sebeplerden biri perispri'nin dünya maddeleriyle doğrudan doğruya ilişki kuramayacak kadar seyyal bir tabiatta olmasıdır.

Sınırlardaki seyyale daha yüksek cevherler yolu ile ruhtan gelen titreşimleri vücudun her noktasına götürdüğü gibi, dışardan gelen titreşimleri de aynı yollardan ruha nakleder.

c — Perispri'nin lüzumu

Ruh, madde kâinatında perispri ile irtibat peyda ederek doğmuştur. Perispri, madde kâinatında ruha refakat etmesi zarurî olan bir tesir vasıtasıdır. Ruh görgü ve tecrübesini arttırmak için bu vasıtaya muhtaçtır.

Üstad, celselerinde bu hususta şunları söylüyor :

«Perispri, ruhun maddeler âleminde bir vasıtai tesiridir. Ruhların maddeler âlemindeki mevcudiyeti için bu vasıtai tesir mutlaka lâzımdır. Ruhların madde ile irtibatı, evvelki celselerden birinde mevzu bahis olan perispriyledir.»

«Perispri'siz bir ruh düşünülebilir : Fakat böyle perispri'siz bir ruh, madde âleminde kendini göstermez. Ruh, perispri'den hiç bir vakit ayrılmamakla beraber, ruhun mevcudiyeti için perispri lâzım gayri müfârik değildir.»

«Ruhun perispri'den ayrılmaması, mevcudiyetinin onusuz tecelli edemeyişinden değil, onu kendisine bir makar ittihaz etme ihtiyacındandır. Tıpkı her hangi bir cismin var olabilmesi için mekân ihtiyacı yokken mekândan varesi olmaması gibi.»

(Kelimeler : vasıtai tesir - tesir aracı, lâzım gayri müfârik - ayrılması mümkün olmayan parçası, tecelli - örünme, makar - merkez, vareste - ayrı.)

Yine bir teblide, «Perispri'de dejenerasyon mevzu bahis olamaz» deniliyor. Perispri tekâmül eder. Fakat onda fizik bedende gördüğümüz gibi hücrelerin ölmesi ve yerine yenilerinin gelmesi bahis mevzuu olamaz.

Üstad bir celsede : «Ruh ancak perisprisi ile maddedir.» diyor. Demek ki gayri maddî olan ruha perisprisiyle bu sıkı ilişkisi yüzünden madde nazarıyla bakabiliriz. İşte bu sebeptendir ki hiçbir filozof, hiç bir âlim maddeden ayrı bir ruh düşüncesini kabul edememiş ve anlatamamıştır. Hatta filozofların ve bir çok eski hikmet üstatlarının saf halinde tasavvur eder gibi gördükleri ruhu, gene vasıflardan ayıramadıklarına şahit oluyoruz.

d — Perispri nedir ?

Bir tebliğde : «Perispri ruhun kendi enerjisiyle tekasüf ettirdiği hafif bir maddeden ibarettir. Perisprinin en kesif hali de insanlarca hentiz malûm olmayan yüksek maddî mertebelerde bulunur. Bu mertebelerdeki maddeler, sizce malûm olan bütün kesafet mertebelerinden daha seyyaldır. Binaenaleyh, en geri bir perisprisi teşkil eden maddeler, dünyanın en seyyal maddelerinden daha seyyaldır.» «Perispri, bu günkü dünya vasıtalarıyla kabili vezin değildir. Siz perisprileri doğrudan doğruya idrak edemezsiniz. Ancak muavin vasıtalarla onu tabii halinde tesbit etmek mümkün olur.» deniliyor.
(Kelimeler : tekasüf ettirmek - yoğunlaştırmak, kabili vezin - tartılabilir.)

e — Ruhların bedene tesir tarzı ve perisprinin halleri.

Üstad bir tebliğde : «Ruhun maddeye olan tesiri, kendi varlığında mün. demiş bir enerji ile olur. Ve bu tesir, ruhun maddî rabitalarını temin eden vasıtalarıdır. Her ruh kendisine ait olan perisprisi maddeden alır. Bu madde tam esir değildir. Ruhun iradesiyle ve kabiliyetine uygun bir şekilde tekasüf ettirilmiş bir şeydir. Perispri ruhun yüksekliği derecesiyle mütenasip olarak esirden daha kesif olduğu gibi daha hafifleşir de. Fakat o hafifleşme, ruhun tekâmül safhasına tabi olduğu için muahhar olur. Zira ruhun tekâmülü ile perisprisi gittikçe hiffet peyda eder. Ve ancak ruhun tekâmülü ve madde üzerindeki müessiriyeti ile perisprisi hiffet peyda eder. Diğer taraftan ruh tekâmülü ile perisprisi esirden daha seyyal bir hale getirmiş ise, esirin fevkindeki bir âlemde mevki işgal eder. Dört buutlu âleme mensup olan ruhların perisprileri esirden biraz daha hafiftir; sizin madde mefhumunuzun dışına çıkacak kadar yükselmiş olan perisprinin tahavvülâtı mürtefiyası sizin idrakinize girebilecek bir şekilde zan olunamaz. Ruhlar, perisprilerini istedikleri gibi teksif etmeğe kâdirdirler, fakat seyyaliyetini iletlemek ancak bir hadde kadardır. O had de te. kâmtülü ile biter.

Perisprinin hiffetinden maksat, onun cüz'ü fertlerinin vahit hacımdaki miktarının azalıp çoğalması değildir. Buradaki hiffeti sıklık mukabli olarak basit bir manada telakki etmemelisiniz.

Ruhun perisprisi üzerindeki müessiriyeti, derecei tekâmülüne bağlı olmak. la beraber, perisprisi tekâmül ettirmek için kullandığı pek muhtelif vasıtalar vardır. Bu vasıtalar bazılarını da sizin söylediğiniz gibi perisprisi te. kâsüf ettirmek için ona madde ilâve etmek, atomik hızları değiştirmek mi. sillî vetirelerin hepsidir. Maddenin meratibinde yükseldikçe evsafından pek çoğunun tebeddüle uğradığını biliyorsunuz. Bu suretle perisprinin evsafından bir kısmı zayi olur, onların yerine başka evsaf hakim olur.» diyor.

(Kelimeler : Mündemiç . beraber bulunan, rabita . Bağlantı, tekâsûf . yoğunlaşma, hiffet . hafiflik hafifleşme, mefhum . anlayış, tahavvülâtı, mürtefla . yükselme değişiklikleri, had . aşlamıyacak seviyeye cüz'ü ert . şahsiyetin parçaları vahit . bir, sıklet . ağırlık, derecei . tekâmül derecesi, meratip . rütbeler, evsaf . vasıflar zayi . kayıp, hakimî olur . çoğunlukla yerine geçer.)

Yine tebligatın bir yerinde :

«Ruh arzu ettiği maddeden bir hisse alarak onu cismani bir hale koyabilir. Meselâ biz maddeyi teksif ederek size görünebiliriz. Ruhun arz üzerindeki varlığı ise madde ile irtibatı derecesindedir. Ruh perisprisi ile bedenın bütün akşamına hulûl eder. Ruhun madde üzerinde bütün enerjisini kullanması, dünyadaki alâikden varesten olduğu zamandır. Bilaenaleyh insanın doğumundan öleceği ana kadar geçirdiği normal cismani teşekkülât, ruhun madde ile alâika hasıl etmezden evvelki iradesiyle olur. Madde ile merbut zamanda ruhun hakimiyeti devam eder, fakat enerjisi azalmıştır.»

«Ruh madde ile alâkasından evvelki iradesinin mahsulü olan hakimiyetini muhafaza ettiği için bir beden dahilinde yaşarken perispriin ve bedeninin şeklini değiştiremez. Çünkü bu eşkâl, ruhun madde ile alâkasınran evvelki iradesinin mahsulüdür. Herhangi bir sebeple dünyada iken ruh, madde ile irtibatını tamamen veya kısmen bertaraf ederse bu değişiklik olabilir.» deniliyor.

(Kelimeler: Eşkâl . şekiller, alâik . alâkalar, bertaraf . tesirini kaldırmak.)

— NEO SPRİTÜALİST GÖRÜŞ İLE RUH VE MADDE MÜNASEBETLERİNİN GAYESİ HAKKINDA BİR MÜTALAA —

Bu hususta alınan tebliğ'den bazı kısımları sunuyoruz :

«S — Şu halde maddeden gayri bir varlık daha mevzuubahis olabiliyor öyle mi

C — Maddenin gayri varlıklar birden fazladır. Fakat maddenin gayri olmak üzere biz yalnız ruhu görüyoruz.

S — Demek maddeden gayri nihayetsiz varlıklar vardır öyle mi?

C — Evet, fakat ben onları size tarif edemem.»

Bu sonsuzluk ve ebediyet içinde ruhun faaliyetini artırması ve ilâhî kanunlar altında müessiriyetini kinatlara teşmil etmesi zarurî görünüyor. Bu sebepten dolayı ruh, birçok tekâmül merhalelerinden geçecek ve her merhalede, o merhalenin imkânları dahilinde kudretlerini inkişâf ettirecektir. Fakat ruhun bu merhalelere uğraması oralardan gelip geçmek için değil, o merhalelerde ebedileşecek olan hakimiyetini tesis etmesi içindir. Bu hakimiyeti, tahakküm fikriyle karıştırmamalıdır. Ruhun hakimiyetinden maksat, bütün mahlûkat hakkında cari olan ilâhî irade kanunlarının tatbikatında rol oynayabilecek derecede liyakat kazanarak, kâinatların idaresine iştirak ve ilâhî kanunların tatbikatında müessir olmaktır. Maddî kâinatımız, ruhların uğradığı bu sonsuz merhalelerden biridir. Bu merhalelerden her biri birer ebediyettir. Maddî kâinatımız da bizim için bir ebediyettir.

Ruhun perispriisinden ayrıldığını düşünmek, maddî kâinatla bütün alâkalarının kesilmiş olmasını kabul etmek demektir. Bu hal ise, ruhun kâinatındaki varlığının illeti ile telif edilemez.

net ve meşakatten sonra anlamıştır. Belki de o öğrenmiştir ki ıstırap, insanı muayyen bir gayeye, yani kemal gayesine doğru yükselten ve geride bırakılmağa mahkûm olan bir kurtuluş yoludur.

Olgun ihtiyarın insanlar arasında, çocuk haleti ruhiyesini anlamış büyük bir mürebbinin çocuklar arasındaki haline benzer bir hali vardır.

— Dünyadan ayrılmak üzere bulunan insanın son ruhi ralleri —

Dünyadaki varlığının son dakikasına yalkaşmış olduğunu anlayan insan, eğer kâff derecede olgunlaşmış ise, ölmü belirsiz fakat tatlı bir heyecan içinde karşılamaya hazırlanır. Onun ruhunda yepyeni bir realiteyle karşılaşmak üzere bulunmaktan doğan, anlatılması pek zor ve şahıslara göre çok değişiklikler gösteren bazı yeni haller ve duygular belirir. O, alıştığı hayat şartlarının alt üst olduğunu görmekten ve yeni hayatın yabancılığı ile karşılaşmaktan doğan büyük bir şaşkınlığa düşecektir. Çok esash ve inanılmaz değişiklikler karşındadır. Meselâ, insanın düşündüğü ve istediği bir yere hemen ışık veya düşünce sür'atiyle gidivermesi, yüksek yerlerden aşağı düşmemesi, bütün hareketlerde yer çekiminin iflâs etmiş görünmesi, zaman ve mekân mefhumunun zayıflaması, istenilen şeylerin kendi kendine oluvermesi, maddî engellerin ortadan kalkması, beş duygunun kaybolup yerine daha şumullü genel bir duygunun gelmesi gibi..

O, son defâ ve bir yıldırım sür'atiyle, bazan bütün dünya hayatının bir revüsünü seyredebilir. Bu bir veda teması gibidir. Hayatın en ufak teferruatı bütün çıplaklığı ile tekrar canlanır. Bu hal belki gelecekteki hayatının yüksek ruhi faaliyetinin bir başlangıcıdır.

— Dünyadan ayrılışı —

Tabiât kanunları, tedricen birbirine intikal eden realitelerle yaş ve zaman değişmelerini insanlara nasıl tatbik ediyorsa, iki büyük âlem arasındaki realite değişikliği de de tedricen vuku bulur. Burada geçiş sür'ati nisbeten fazla ise de, ruhun yüksek kabiliyetlerinin tecelliyatı ile buna tahammül edilebilir.

İnsan, dünyadaki son dakikasını bitirince, gözünü hemen bambaşka bir âlemde açmaz. Ruhunun ihtiyaç ve dayanıklılık derecesine göre, bir takım sübjektif hadiseler araya girerek, belirsiz bir zaman içerisinde bir intikal devresi geçirir.

Can çekişme halinin devamı müddetince ruh, dünya hayatının idrak vasıtası olan beş duyu organının esaretinden kurtulmağa başlamıştır. Bunun yerine henüz kendisinin de anlayamadığı yeni bir vasıta faaliyete geçmektedir. Bu esnada ruh iki âlemde yaşıyor gibidir.

Can çekişen insan, maddî bakımdan henüz ölmemiştir. Fakat ruhi telâkileri bakımından çoktan ölmüş bulunmaktadır. Kaba manâda şahsın ölümü olarak kabul ettiğimiz hadise, birden bire ve bir anda vukûa gelir. Fakat ruhtaki değişmeler tedricen vukû bulur. Ruh meşgul eden husus,bedenden kurtulmak için vukua gelen mücadele değildir. O, ilk anlarda bundan habersiz olarak, yeni hayatı yolunda, parlaklık ve güzelliğini tekrar kazanmış olan asıl bedeniyle (Perisprisi) sarhoş ve şaşkın bir halde yaşamasına devam eder.

Ölümün hakiki manası ve chemmiyeti —

Ruhun muhtelif âlemlerde yaşaması, oralarda müessiriyet gösterecek bir duruma girmiş olması demektir. Her hangi bir âlemden uzaklaşmak isteyen

ruhun her şeyden evvel, o âlemin maddî bağlarından, bütün alâkalarını kurtarması lâzımdır. Bu da onun daha yüksek maddî âlemlerde yaşama kabiliyetini kazanması nisbetinde mümkün olur, Esasen bir madde âlemi, kendisinden daha yüksek diğer bir âlemin maddelerini kullanmak imkânını verdiği için, ruha yükseltici bir mektep gibidir. Demek ruhun şu veya bu dünyada yaşaması sîs kabiliyenden birşey değildir. Tekâmül kanununun bir zaruretidir ve insanın daha yüksek bir âleme geçmesi için eski âlemi bırakması da tekâmül kanununun icabıdır.

Muhtelif zamanlarda ruhlar, dünyaya gele gide nihayet oradan alacaklarını alırlar ve orası ile bağlarını çözerler. O zaman daha yüksek realiteler içinde, ebedî tekâmül yollarına devam etmek için, bu küçük dünyadan büsbütün ayrılırlar ve daha yüksek, daha mes'ut bir halde diğer dünyaların müsait şartlarından istifade etmek üzere oralara giderler ki dünya hayatına nazaran insanların kabul ettikleri manadaki ölüm asıl bu olur.

Ölümlü anı ve nihai birtakım değişmelerin vukuuna inanmış olanlar ve bunu bekleyenler için, maddî ölümden sonra geçirilen teşevvüş hali tabii ki daha bariz ve sıkıntılı olur. Ölüne yok olarağna inanmış bir kimse, veyahut hayatında iken ölüm ötesiyle meşgul olmaktan ürkecek kadar ölüm ötesi hadiselerini tabiat dışı farzeden insan, kafasındaki bu tahminlere aykırı hadiselerle karşılaşınca şüphesiz daha büyük bir şaşkınlığa düşecektir.

Tecrübi veya kendiliğinden olma bu yoldaki bütün hadiselerin iyice mütaâlasından sonra görülür ki zahirde, yani madde âleminde ölüm sahnesinin doğduğu meşum ve karanlık fikirler, asıl o sahnenin içinde yaşayanların telâkilerine uygun değildir. Dünyadan ayrılanların telâkisi, dünya gözü ile yaşayanlarınkinden bambaşka mânaları haiz bulunmaktadır. Dünyada görülen hadise, maddenin kendi âlemine dönmesinden ibarettir. Hakikatte cereyan eden hadise ise ruhun da kendi âlemine dönmesidir. Dünyada kalanlar maddenin, dünyayı terkeden ise kendi varlığının peşini takip eder.

DÖRDÜNCÜ BAHİS

S P A T Y O M

— Spatyom kelimesinin şimûlü —

Spatyom kelimesini, ruhlar âlemi karşılığı olarak kullanmak tam doğru sayılamaz. Zira maddesiz ruhlardan müteşekkil âlemler bizim maddî kâinatımızda bahis mevzuu olamaz. Ruh âlemi, bu mânâda, ruhun maddeler arasında tezahürat gösterdiği âlem olabilir. Bu bakımdan Dünyamızda bir ruh âlemdir.

Dünyamızın dışında kalan ve ölümü müteakip, dünya varlıklarına kapılarını açan âlem de daha yüksek ve ince tertipte, bir madde âlemdir. Ruh, dünyaya olduğu gibi, oraya da ancak maddî vasıtaları ile intikal eder. Biz dünyamız dışındaki bu âlemleri, dünyadan ayırabilmek için nisbî olarak SPATYOM kelimesiyle isimlendiriyoruz.

— Spatyoma girerken —

Ruh hayatının daha yüksek maddî tezahürlerine zemin teşkil eden spatyoma girerken, beyin baskısı ve bu baskıdan doğan, dünya maddelerine bağlı bütün kayıtlar yavaş yavaş ortadan kalkmağa başlar. Bundaki sîr'atin tem-

«HAREKAT SIRASINDA KAYBOLMUŞTU»

Kocam 1944 kasımında bir piyade alayıyla birlikte Avrupa'ya gönderildiği zaman bir yıllıkli bulunuyorduk. 14 Ocak 1945'e kadar kendisinden bir haber alamamıştım. Bu tarihte Savunma bakanlığından gelen bir teigrafia, «Sam'ın bir hareket sırasında kaybolduğu» yazılıydı. Bir kaç akşam sonra gece uykuda bir rüya gördüm ve bana o rüyada «Kocana mektup yaz Almanya'da»'be neri kıyısında Brandenburg kampında hapistir.» ...

Bunun üzerine ertesi sabah rüyayı hatırlar hatırlamaz Sam'a bir mektup yazdım ve postaya verdim. 1 Mart 1945 de başka bir rüya gördüm. Bu rüya da Sam'dan gelen bir teigrafi okuyordum. İşlerin karışık olduğunu fakat kendisinin şimdilik iyi olduğunu yazmaktaydı. Yanı sıra uyanık bir vaziyette yataktan döndüğüm zaman kocamın yatağın yanında ayakta durmakta olduğunu görür gibiydim. Sonra öğrendim ki Sam babasına da görünmüşü haftanın birini bile sıklığı.

1 Mayıs 1945 de Sam'ı serbest bırakmış Almanlar. Serbest kaldıktan altı hafta sonra evine, yanına za nöbetliği zaman onun gerçekleri rüyalarında söylenen hapishanede bulunduğunu öğrendim. (D. Cartock)

ACIDAN ASTRAL KAÇIŞ

Janet Schneider

Çocuğumuzun doğumu yaklaştığı zaman kocam beni Deaconess Hastanesine yatırmıştı. Doğunun biraz zor olacağından korkuyorduk. Fakat hastanede beklenmedik karışıklıklardan dolayı epey beklemek zorunda kalmıştım. Hissettiğim acılar o kadar dayanılmaz hale gelmişti ki, artık canımı alması için Allah'a yalvarmaya başlamıştım.

Şafak neredeyse artık sökecekti ki, vızılta halde şiddetli bir ses duyurmaya başladım. Bu ses, bütün sinirlerimi kapsayınca kadar devam etti. Zannettim ki artık ölüyorum... Fakat hiç te böyle olmadı. Biraz yükseltilen bedeni ve etrafındaki doktor ve hemşirelere bakıyordum. Başucumdaki doktorun hem-

şireye söylediklerini igteliyordum: «Kocasına haber verin. Gittikçe rengi soluyor...» Hem çocuğu hem de beni kaybedeceğinden korkmuşu benziyordu. Ya çocuğu ya da beni kurtarması gerektiğini kocama anlatması için hemşireye işaret ediyordu.

Hemşire dışında bekleyen kocamın yanına giderek izah etti. Emleri görüyordum. Kocam, beni kurtarmalarını rica etti. Aynı zamanda da ağlıyordu.

Ben hem kocamı teselli etmek hemde doktorun ne yapacağını görmek istiyordum. Doktor, kocamın kararına öğrendikten sonra sabah 5,30 da çocuğu gettiği karda. O zaman ben de artık beşerim deydim. Kendime gelebilmem için hem-

(Devamı sayfa 22'de)

Tarih : Temmuz 1966
Yer : T. Metapsişik Cem.
Varlık : Macit ARAY
Medyom : Macit ARAY

Ruh dostlarımızdan

Başlangıçsız bir yaradılış

Böylece büyük vazifeleriniz vardır. Onun içindir ki, medyoma iki yıldan beri telkin ettiğimiz yeni bir prensip meydana atılmıştır. Üzerinde durun, kudretlerinize sahip olmaya çalışın ve ışığınızı istikametinizi çevirmesini öğrenin. Kenrinize sahip olun. Mevzu bundan ibarettir.

E. A. : Efendim, arzetmiş olduğunuz hususların ortalarına doğru şöyle bir fikirde bulundunuz: Allah, Mahlûkunun tam manâsı ile iradesine malik ve hür bir varlık olmasını murad eder; bu yüzden onları maddi safhalarda mütevalî eprövlere düçar etmiş, mealindeydi. Şimdi burada çağırışım yolu ile hatırmıza şöyle bir soru geldi : Varlıklar arasındaki tekâmül farkının tebellür ettiği safha var mıydı? Ve bu farkı meydana getiren bir prensip midir? bir meradı ilâhimidir, yoksa gene varlıkların bir sayü gayretinden mi neşet etmiştir?

M. M. : Evet bu sayü gayret ikinci plânda Güzel bir sorunuz, Zannediyorum, bu ilk defa soruluyor. Kardeşim, ruhların yaradılışının başlangıçsız olduğunu arz ettim. Başlangıçsızlık içerisinde yaratılırken (yaratılırken diyeceğiz çünkü beşerî imkânsızlık içerindeyiz. Bir had ta-yin etmiş gibi oluyoruz. Aldanmıyacaksınız tabii) her ruhun kendisine göre bir jeste sahip olduğunu unutmayınız, insanların dünyaya bile ayrı kabiliyetlerde geldiklerini düşününüz. O kadar ki, şahsiyete doğru mütemadiyen koşu var. Başlangıçta mevcut olmayan şey, sonradan elbette olamaz: Bu bir. İki: Şimdi size bir ruhi ataletten bahsettim: Uyku. Her varlık sadece kendi enerjisinin içerisinde, kendi dinamizmini takip ederken, bazen büyük bir

letarjiye düçar olabiliyor. Aldanabiliyor. Şunu iyi aklınızda tutun ki aldanmalar, ve hatalar kötürümlerin koltuk altı değnekleridir. Ve bunlar devam edecektir. Demek ki kötürüm kalma sebebi de vardır. Biz seller içindeki taşlar gibi, birbirimizde çarparak ovalleşeceğiz. Her hızın intiba'nı taşıyarak ovalleşeceğiz. Maceranız bitmeyecek.

Yalnız şunu iyi bilin ki, her ruhun bir istikameti, bir jesti bir kişiliği vardır. Ve bu gittikçe kuvvetlensin diye beklemektedir? Bütün kainât mimarisi bunun üstünde titriyor. Bu suretle panteizmin hatalı bir yol olduğunu telkin etmek isterim. Çünkü dünya yüzünde insan kendi varlığının bile hassasiyetine erişemeden ötelere doğru açıldığı zaman nasıl olurdu ilâhi bir vahdede kavuşabilir. Biliyorsunuz ki, şahsiyet kazanmağa doğru giden her insan diğer insandan çok daha fazla uzaklaşmakta demektir. Bu uzaklık, Benzemezlik manasına gelir. Ve öyle bir şey düşünebiliriz ki, bu şahsiyetlerin tevalisi ve çeşitlenmesi hayatın ebediyet yolu üzerinde orkestral bir ritim takip ettiği manâsına gelir. Başka türlü anlatmanıza imkân yok.

Çünkü, niçin varedildik diye bir sorarsanız, bu mutlak bilgidir. Bunun cevabını dünyanızdaki bir sürü meseleler ve unsurlar üzerinde bile veremezsiniz. Allah'a ait bilgidir. Öyleyse biz, tekâmülümüzün yolunda irademizi, vicdan ve şuurumuzu yani dikkatimizi teksif etmek zorundayız. Bir bütün ahengine kavuşmak zorundayız. Akşama kadar menfaat düşünen bir adamın zavallılığını görüyor musunuz? O ne kötü mezar içindedir ki. ölümü teneffüs etmek.

tedir. Ve her an ölümünü yaşyarak ölmektedir.

E. A. : Efendim, burada bir ikinci sual sormama müsaadenizi rica ederim.

M. M. : Estağfurullah.

E. A. : Her varlık ayrı bir jسته sahiptir, dediniz. Kendi Cemiyetimizin çalışmaları neticesinde elde ettiği noktayı nazara göre, varlıklar aynı cevher ve özden halkolanmıştır. Yani bunların mayaları, özleri, cevherinde bulunan özü, noktası noktasına kendisi, bütün varlıklarda aynıdır. Farklaşma sonradan meydana gelmiştir. Böyle bir bilgimiz var.

Cevher ve öz itibariyle bütün varlıklar Allah'ın kün emir üzere meydana gelmiş, fakat tekâmül skalaları üzerinde çeşitli mesafelerde bulunuyorlar. İlk harekette, buyurduğunuz gibi, nerede bir maddede yakalamışsa hemen ona, en az kesif olduğu bir devre içinde, hulûl etmesiyle onun bilgisine sahip olmak arzusu neden farklı tezahür etmiştir? Cevher ve öz itibariyle bir ise...? Ki mukaddes metinler de bunu bize ifham ediyor.

M. A. : Ben size şahsen bir sual sormak istiyorum.

E. A. : Buyurunuz efendim.

M. A. : Ama mecbur oldum size bazı şeyler danışmağa «Ruh yaratılırken», diye bir söz yoktur. Yaratılmıştır. Sonsuz bir başlangıçtan itibaren, ruhların başlangıçsız yaratılışlarında tek müşterek vasıfları ilâhî bir parlık taşımalarındandır. Demek ki, onların her safha için ellerin de tutacakları büyük istikamet, ilâhî bir ışıktır. Yani binefisihi ruh Allahın bir mahlûkudur. Allah Degildir, ilâhî bir vasif taşıyır. Kün mevzuu kün sözü bir tutamaktan ibarettir. Allahın ne dediğini hiç kimseler bilmez. Yalnız bildiğimiz bir şey varsa, başlangıçsız bir yaratılış vardır. Hem ruhlar için, hem maddeler için; ancak, insanın ideal ve özlemi Allah'a doğrudur. Bu da tanrısal bir mülk başlangıcına sahip olduğunu ifade eder. Bunda ruhlar müşterektir. Fakat hiç bir ruh diğerinin aynı değildir. Hiçbiri aynı kaynaktan çıkmış değildir. Çünkü kay-

nak maddi bir mefhumdur. Ve kaynak bir son ifade eder. Bu baş, son ifade eder. Hiç bir zaman maddede başlar ve son bulur diye söylenemez. «Ruh da muayyen bir merkezden çıkmıştır, bir muayyen mesafede sönecektir, iddiası Tanrı'yı anlamamak manâsına gelir.» Tanrıyı biz gerçi anlamıyoruz, fakat onun eserlerinin böyle başlayıp, bitip; inhitata, inkiraza mahkûm olduğunu düşünmek mantıklı olmasa gerek. Ruhların jestleri ezeli ve ebedidir. Şahsiyetleri bundan doğar. İnsanların kötü yönleri ilâhî vasıflarını idrak edemez hale geldikten sonra mütalâ, olunabilir. Işıklar yine mevcuttur. Biliyorsunuz ki, ancak izafi bilgiler üzerindeki güçlü olduğumuz safhalarda iradelerimizi kullanmak zorunda bırakılmıyız. Ve buna hayvan muktedir olmadığı için, ilâhî müdahale içgüdü şeklinde tezahür ettiği halde, insanın akıl ve şuuri istikametine deney ve icat safhasına ve insanın şahsiyetine (İnsanlık plânındaki ruh şahsiyetine) insanlık plânında hürmet edilmiştir. İnsan büyük bir varlıktır. Bu safha arzda en üstün liyakat safhasını ifade ediyor. Onu da biliyorsunuz. İnsan, ne zaman ki yaradılışın ilâhî niteliğini sezmeğe başlar, bundan sonsuz hazlar duymaya başlar; o andan itibaren insanlığın büyük kemâl mertebesine ulaşmıştır. Şüphesiz, daha ilerikinin ilk basamaklarına doğru bir güç kazanmış demektir. Böyle anlayacak. Sınız Maddeyi bile bu şekilde tarif etmek mümkün değildir. Biliyorsunuz, Atomda dahi bir ayniyet yoktur. İkincisi, insanda yani ruhta başlangıçta bir jest özelliği mevcut olmasaydı, bugün kişilik teşekkül etmez, tezahür etmezdi. Birgün bir sual soruldu ki, medyomla bazen beraber konuşuyoruz. Onun mefkûresinde böyle bir istifam var. Soruyor, Farzedin ki örümceklik çağında ruhta muhayyile yoktur. Peki muhayyile sonradan mı teşekkül ediyor? Muhayyilenin teşekkül etmesinin sonrası ve ilki düşünülemez. Örümcekte muhayyile yok idiyse kuşku yok idiyse, mandada da yok idiyse insanda da mevcut değildir. Çünkü çayırdaki otlayan yavrusu bir ineği

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

düşününüz. Yavrusu evdedir. O çayırdadır. Mütemadiyen bağırarak yavrusunu ister. Çünkü onun hayali kafasındadır. O yalamayı hayalen düşünmektedir. İçinden büyük bir itilış gelmektedir: «Çocuğunu benim tut, çocuğunu besle, çocuğuna hararet ver, ona şefkat göster, onu gözünden ayırma.» Eve dönme zamanı gelince ve ev yaklaştıkça zavallı ana daha çok, daha büyük bir tehallükle koşmağa başlar ve bağırır. Evin önünde ilk yapacağı iş, süratle yıldırım gibi çocuğunun yanına gitmek ve onu hemen yalamaktır. Eğer çocuk kendisini emiyorsa, o halde bile onu temizleyip bir hayata, böyle bir güçle inkişaf istidadında, yetişmesini sağlamaya çalışır. Bilirsiniz ki, hiç birşey başlangıç ifadesinde etmez, hiç birşeyin sonu yoktur. Tasavvufi idrak, künden geçer. Hatta daha ileri giderek Allah'la insanı mebdede aynı mütaala eder. Bu fâsîd dairedir ki, bunun içinden çıkmağa imkân yoktur. Bilirsiniz, bizim Allah'la nisbet kabul eden tek tarafımız: **Tanrısal nitelik taşımamızdır.** Yani, **irademizdir.** Bunun içimizdeki özlemidir. En güzel, gerçekten Allah'tır. En sonsuz bilgiye sahip, şüphesiz Allah'tır. En büyük san'atçı Allah'tır. En büyük olunca, biz bildiğimiz Mutlakı taşıyamıyoruz. Mutlak'a aklımız ermiyor. **Bizzat kendi bünyemizde, ruhumuzun kırlıktına dair bir şey bilmiyoruz. Bunun şuuruna muttali değiliz.**

Vücudumuz iki fonksiyon içindedir; İra-

di ve gayrı iradi. Bu iki zıt çalışmayı düşününüz. Bizi organizmamızdaki iç güdü müdahaleleriyle Tanrı ileriye doğru çekmektedir. Belki ruhumuza tevcih edilmiş bir ayrı özellikle iç tarafa iradi bir dikkat tevccüh etmiştir ki bu fonksiyonu tekrarlıyor. Meselâ böbreğimiz kendiliğinden çalışıyor. Midemiz hazmı mükemmel yapmaktadır. Ama düşününüz ki, burada hücrelerle çevrilmiş, demin arzettiğim gibi büyük bir hassasiyet ve bilgi vardır.

Böylece bir ahenkten, türlürlük içersinde, hayat daha ileriye doğru hamle yapmaktadır. Tekâmül bahsini size başka bir celsemizde anlatmak istiyorum. Şimdilik bir küçük dua ile celsemize son vermek münasip olacak, isterseniz...

E. A. : Siz bilirsiniz, efendim.

M. M. : **YARABBI bizi benliğin altında ezilmekten korusun. Benlik mahpealinin, büyük kurtarıcı iradenin sayesinde, bir gardiyanı olmaktan kurtar, YARABBI. Benliğimizi şahsiyete izhal eyle. Bize yüsek güçlünden nasıpları gönder. Bizi isyan ve iktidarsızlığımızdan dolayı, terketmediğini de biliyoruz. O kadar çok minnet yükütlüyüz ki, hayatımız senindir. Ne şekilde şükredeceğimizi bilemiyoruz. YARABBI bizi irademizden, şuurumuzun öncülüğünden, vicdanımızın hassasiyetinden yoksun bırakma!**

YARABBI — Bizi daima uyar!

Acıdan Astral Kaçış

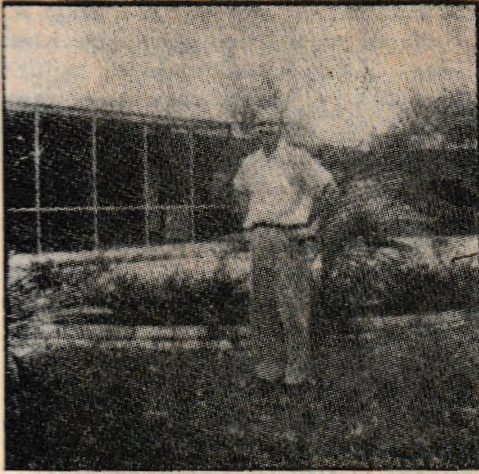
(Sayfa 19'dan devam)

şire yanaklarımı hafifçe tokathıyordu. Söylediklerine göre 8 saat kadar kendimde değilmişim... Fakat ben bütün olanlardan haberdardım. Bu süre zarfında hemen hemen devamlı olarak, sanki konuşacak mışım gibi, dudaklarımın kıpırdandığı.

ni gördüğünü hemşire söyledi.

Bir oğlumuz olmuştu. Sıhhatliydi. Ertesi gün bütün kuvvetimi yeniden kazanınca doktora bu yaşantıyı anlattım. Olanları sadece tahayyül etmiş olduğumu bunları unutmam gerektiği.

ni söyledi. Kocam da aynı şekilde düşünüyordu. Fakat ben o geceki tecrübelerimi birtürlü unutamıyorum. Ben doktorun ve kocamın söylediklerine aldım etmedim. Fakat benzer şekilde tecrübelerim birkaç defa daha tekrar etti... (J. Schneider)

1953 ü 54 e bağlayan kış Florida - Perrine'de çalışan bir bahçıvandım. 13.Mart. 1954 cumartesi öğleden sonra çok çalışmış ve yorgun olarak eve gelmişim. O gece içimden dışarıda uymak isteği geliyordu.

Gece yılan tehlikesinden dolayı bir dostun ikazı üzerine yatağımı garaj ile evi. mizin arasına hazırlamıştım. Çok yorulmuş olacağım ki hemen kendimi yatakta buldum. Ay ve yıldızlar, okadar güzeldi ki dalmadan önce epey seyrettim gökyüzünü.

Sabaha karşı parmağıma batmış olan kıymığın rahatsızlığıyla uyandım, içeri gir dim. Bir dikiş iğnesiyle kıymığı çıkardım, iyice uykum kaçmıştı, Ocağı yaktım. Çay hazırladım. Birkaç bardak içtim. Artan buzdolabına koydum. Biraz daha uyusam iyi olacak diye dönecektim, ama iki gündür dinlenmişim gibi hiç uykum yoktu. Yatağa tekrar uzanarak kitap okumaya karar verdim. Elimde Williamson ve Bailey'in birlikte yazdıkları «The Saucers Speak» isimli kitap vardı. Bir süre okuduktan sonra kal. kıp iş elbisemdeki bazı söküklere onarmak üzere iğne ipliği elime aldığımda bütün vü. cudumun tuhaf bir hisle ürperdiğini duydum. Bunun üzerine, elimden iğne ipliği bırakarak dışarıdaki yatağın üzerine uzanmaya çıktım. Bu ürperti yavaş yavaş kayboldu. Gözlerim tekrar gökyüzüne kaydı. Fakat yıldızlar sanki yerlerinden kayıyor.

● Aşağıda okuyacağımız olaya arkadaşlarımla birlikte, yıllarca önce şahit olmuşum. Fakat o zamanlar UFO konuları bugünkü kadar yaygın olmadığı için, alay edilmek endişesiyle gördüklerimizi yazamamıştım ●

Çeviren: Selman GERÇEKSEVER

DIŞ UZAY FİLOSU

Müşahit : Robert A. Wonder

lardı.

Belirli bir formasyonda 40-50 tane ışık olduğu gibi hareket halindeydi. Kendimi to. parlayıp daha dikkatli baktığımda bu formasyondan müstakil olarak (gerek zigzag, gerekse dik açı çizerek) hareket eden ayrı ışıklar da vardı.

Büyük bir (V) şeklindeki ışık topluluğu güneye doğru kaymaktaydı. Daha dikkatli baktığımda her cismin yanlarından ışıklar çıkmakta olduğunu farkettilim. İşte o zaman onların yıldız falan olmadıklarını der. hal anladım. Evet, tamamen uyanıktım ve dünyadan 100lerce mil uzaktan geçen bir UFO filosu seyretmekteydim. Her bir UFO, yıllarca sonra gördüğüm Echo uydusuna benziyordu.

Bu (V) şeklindeki filonun dışında seyreden UFO'lardan biri aniden, yoluna devam ederken, alçalıp yükselme hareketleri yapmağa başladı. Bu sırada başka biri de seyri sırasında tam 90° lik yön değişiklik. leri yapıyordu. Bunların Uçan Daireler olduklarına dair artık şüphem kalmamıştı.

Hareketlerini daha iyi izlemek için yaktan, kalktım, evin çatısı hizasından seyretmeye başladım. (V) şeklinde tam bir filo güney ufkunda kaybolurken kuzeyden yeni bir filo ortaya çıkıyordu.

Hem saate bakmak, hem de Miami'deki (Lütfen sayfayı çeviriniz)

Bayan Anna Linick'i durumdan haberdar etmek üzere içeri koştum. Telefon çağırma yarı uykulu bir ifade ile cevap verirken, Dışarı koşun, dışarı... Gökyüzü uçan dairelerle dolu.» diye bağırdıktan sonra telefonu kapadım tekrar dışarı koştum. Hâlâ oradaydılar. Tekrar içeri, telefona koşarak Miami'de Ted Manning'i aradım. Olup bitenden kendisini haberdar ettiğimde sesi birden değişmişti. Tekrar dışarı koştum, Hâlâ hareket halindeydi UFO filosu, Sonra tekrar içeri koşarak yine Miami'deki dostlardan Bayan L. D. Dalstorm'u uyandırdım. O da kardeşini ve annesini uyandırarak hepsi biden dışarı koştular. Bu şekilde birkaç kişiyi daha uyandırdıktan sonra gökyüzüne baktığımda artık UFO'lar görünürde yoktu.

Sonra hemen masaya oturup bütün gördüklerimi unutmadan yazmaya başladım. Bu sırada kendisini en son aradığım Eula Spears telefonla beni arayarak birşey görmediğini söyledi. Onunla konuşurken odanın içinden bir fare koşarak geçti: Tekrar masaya oturarak yazmaya devam ettim. «Benim gördüklerimi muhakkak herkes görmüştür, gündüzün radyo ve gazeteler bunlardan bahseder...» diye düşünüyor dım. Sonra dalmışım.

Ertesi sabah (14.Mart.1954) yüzüme vuran güneşle birlikte uyandığım zaman,

saat ayarı yapmak üzere benim 41 model De Soto'nun radyosunu açmaya gittim.

Ertesi gün ve daha sonraki günler beni arayan dostlarım gökyüzünde hiç bir UFO göremediklerini söyledikleri zaman şaşır-mıştık, fakat çok geçmeden hatırladım ki onlara gökyüzünün ne tarafına bakmaları gerektiğini tarif etmemiştim. Onlar herhalde zannettiler ki birkaç yüz metre yukarıdan uçan kocaman uçan daireler görece-ler... Uyku sersemliği içinde pencereden dışarı bakınca birşey göremediler tabii... Belki de benim evden 10.20 mil öteerde oturan bu dostlarımın gökyüzü o sıralarda bululuydu.

Yukarıda da belirttiğim gibi birkaç sene sonra Echo uydusunu gördüğüm zaman anladım ki UFO'lar bu uyduya oranla 2 misli süratli gidiyorlardı. Bu olaydan sonraki birkaç gün içinde gördüklerimi kimlere anlattı isem benimle alay ettiler. Hatta akıl hastası olduğumu imâ edenler bile olduğundan hiç kimseye bahsetmemeye karar verdim. O gece yazdığım notları hâlâ saklamaktayım.

Sonra 1961 martında Uçan Dairelerle ilgili bir konferans vermek üzere Miami'ye gelen Major Wayne Ahoya notlarımı gösterdim ve anlattım. Gayet mâkul karşıladı.

(Psychic Observer)

ANSİKLOPEDİK

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz. Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Bilimsel, Teknik ve Ticaret Alanında Geleceğin Önceden Bilinmesi

Mahşer Gününün Makinası Nasıl Olacak ?

Jacques Bergier'den S. TAHSUĞ

— Dördüncü devre : ekseriyet temin edemiyen keşiflerden bir kaçının daha ele alınması denenir. Böylece, yukarıda anlatılan tecrübe, baştan terk edilen 39 keşiften, 21 inin tekrar ele alınması mümkün olmuştur.

— Beşinci devre : Yeniden seçilen keşiflerin daha çok incelenmesine ve tarihlerinin daha yakın olarak tayinine çalışılır. Bu, matematik ve fizikte çok tanınmış bir metod olan «ard arda yaklaşıklık - approximations successives» usûlünün «tahmin» veya «kehânetlere» uygulanmasından ibarettir.

1967 yılında (Delphi metodu) kâfi derecede tecrübe edilmiştir ve eksperlere göre, bu kehânet veya tahmin tekniği müsbet ilimlerinkine (Sciences exactes) yakındır. Esasen Rand Corporation'un dağarcığında, (Delphi tekniği) nden daha başka usulle de vardır. Maalesef, şirket tarafından yapılmakta olan çalışmaların çoğu gizlidir; hatıta gizli tutulmayan çalışmaların bile, niçin yapıldığını anlayabilmek ekseriya mümkün değildir. Meselâ, Amerikan Bahriyesinin Rand'a «Galaksilerin, boşlukta dağılışı» üzerinde verdiği araştırma siparişinin sebebi malûm değildir...

KEHANET - TAHMİN MEVZUUNDA, AVRUPALI VE AMERİKALI BİR KAÇ «ÜSTAD»

Arthur D. Little Inc.
25, Acorn Park, Cambridge,
Massachusetts, 02140, U.S.A.

Bu fütürist (gelecekle alakalı) Şirket gerçekten enternasyondur: Chicago'da,

San Francisco'da, New York'da, Washington'da, Santa Miniua'da, Edinburg'da, Londra'da, Mexico'da, Toronto'da, Zurich'de ve Bruxelles de şubeleri vardır.

Mevzuubahis olan gayri ticari bir araştırma organizasyonudur ki, eğer Fransa'da olsaydı 1901 kanununa uygun olarak teşekkül edecekti. Halihazırda, Birleşik Devletler ve beş Avrupa ülkesinde 100 müsterisi vardır. Kehânet - tahmin programlarını senevi 5000 dolara satar. Bu meblağ karşılığı şu haklar kazanılır :

1) Tekniğin her branşında beş yıllık tahmin - kehâneti ihtiva eden ve her yıl gönderilen 25 rapor.

2) Müsterinin özel alâkaları (branşı) ile ilgili kehânet - tahminleri muhtevî ve senede 35 tane gönderilen hususî tefsir mektubu.

3) Her sene 12 şahsi müşavere toplantısı.

Aidatların yarısı müşterilerin hususî çalışmalarını için diğer yarısı da genel çalışmalar için sarf edilir. Şirket, müşteri grupları için de çalışmalar yapmaktadır. Böylece, 1962 yılında oniki elektronik şirketi için (microminiaturisation) problemleri üzerinde bir çalışma yapmıştır. Bu çalışma şirketlere topyekûn 300.000 dolara mal olmuştur. Şirketin laboratuvarları olup klasik müşavir - mühendislik işleri de yapılmaktadır.

Société d'Etudes et de Documentation
Economiques, Industrielles et Sociales
(S.E.D. E.I.S.)

205, bd Saint - Germain, Paris.

Bu Fransız teşekkülü Amerikan Ford

Fondasyonu tarafından finanse edilmekte, Fondasyon tarafından, İsviçre'de kâin «Beynelmîlel ilişkiler üzerine çalışmalar» adına idare edilmekte ve beynelmîlel bir grup tarafından yönetilmektedir. Teğekkülün beyni Bertrand de Jouvenel'dir. Science - fiction daki paralel kâinatlar anlamına gelen ve kehânet - bilimindeki muhtemel kâinatlar'a tekabül eden «futuribles» terimini icat etmiştir. 120 «futuribles» doküman negredilmiştir. S.E.D. E.I.S., her ay (Analyse et prévision): Tahlil ve ayda üç defa aktüel olaylar (chronique'i) neşretmektedir. Keza Perspectives. Studies in Social and Political Forecasting. (Supplement to the Indian Journal of Public Administration. New Delhi, India). isimli İngilizce bir dergi de neşretmektedir.

MAHŞER GÜNÜNÜN MAKİNESİ NASIL OLACAK ?

Hudson Institute

Quaker Ridge, Rod, Harmon.on.Hudson.
N.Y. 10520. U.S.A.

Bu Amerikanteğekkülü. Dr. Folamour'u model olarak alan Hermann Kahn tarafından yönetilmektedir. Bu zat orijinaliteden mahrum olmayan ve «muhtemel» den hareketle «Paralel Kâinatlar» inşasında uzmandır. Şu tavzihimde ısrar ediyorum: Bu teğekkül. benim muhayyilemin mahsulü değildir. Eğer hayali romanlardan (science - fiction) alınmışa benziyorsa. bu benim suçum değildir. Bay Hermann Kahn, Amerikan hükümeti hesabına, büyük bir soğukkanlılıkla «Mahşer gününün makinası» nı incelemiştir.

Bu, bütün yeryüzünü tahrir edebilecek güçte bir süper - süper Hidrojen bombasıdır. Bir harp vukuunda Atom bombalarından mütevellit radyaktivite muayyen bir miktarı aştığı takdirde, bir elektronik beyin bu bombayı otomatik olarak ateşleyecektir. Böylece mevzu bahis olan (Apokalips) e yakın bir şeydir. Kahn'ın hesaplarına göre. hiç kimse atom harbini göze alamıyacaktır. Bu delice bir hikâye midir? «Docteur Folamour» isimli nefis film bu fikir üzerine inşa edilmiştir. Amerikan hükümeti tarafından ücret alarak çalışan müellifi

tarafından sinemaya satılmıştır. Buna gülme mi. ağlamak mı, yoksa derhal başka bir seyyareye kaçmanın çarelerini aramak mı lâzım geldiği pek kolay kestirilemez.

Hudson Enstitüsü, mahşer gününden başka «muhtemel kâinatlar» dan hareketle daha başka senaryolar da yapmaktadır. Bunlar. enstitüye göre «okuyucuyu az alışılmış. halihazırda ve gelecekteki tekâmülü seri bir dünyaya mümkün olan şeyleri dramatize edip süsliyerek sokmaktır». Bir kısım senaryolar. hususiyle ne olacaklarını merak eden büyük petrol şirketleri için yapılmıştır.

Torrey Canyon'ın Kara Bataklığını (La marée Noire) Kahn'ın önceden görmüş olduğundan kat'iyen emin değilim; fakat bu pek muhtemeldir. Pek tabii ki Hudson Enstitüsü askerler için de çalışmaktadır. Fakat ister askerler için. İster siviller için olsun Hermann Kahn'ın kehanet veya tahminleri pek karanlık karakterdedir. Siviller için. meselâ. herkesin muhayyel olanla rüyaları birbirine karıştıracak kadar uyuşturucu maddeler kullandığı dünyalar tahayyül etmiştir. Hepimizin muhayyel bir dünyada yaşayıp. idrakimizin kapılarını temizleyebilen ve Gerçek Realiteleri ortaya çıkarabilecek bazı maddelerin mevcudiyetini düşürmek. aklına gelmiş benzerdir. Askerler için. bir atom harbinden bakiye kalacakların yeni bir medeniyet kurmaları için lüzumlu zaman incelenmektedir... ve tabii. müteakip bir atom harbinin ortaya çıkış müddetini. olayın önceden cereyan etmiş ve onun dediği gibi. bu müddetin 40 sene değil de onikibin sene olabileceği hiç aklından geçmemiştir.

Amerikan Science - Fiction çevrelerinde. Hermann Kahn'ın. yeryüzüne yabancı bir âlemden. dünyada karışıklık çıkarmak için gönderilmiş bir ajan olduğu söylenmektedir. Biz bunu bir tarafa bırakalım. Fakat bir çok şeyi peşinen gören Science - fiction. Kahn'ın da söylediği gibi: «Medeniyetin kendisi bu medeniyeti yıkmakla görevli insanlar yetiştirecektir» demektedir. 1929 yılında intişar eden Michael Arlen'in «Man's Mortality» isimli kitabından bah.

(Devam sayfa 31'de)

AÇISINDAN SPIRİTÜALİZM

Tabiatta üç esas renk vardır. Bunlar: Mavi, yeşil ve kırmızıdır. Tabiatta beyaz ve siyah renkler yoktur.

Spiritüalizmada da üç esas bulunmaktadır : Ruh - sal - Üst Plân, Medyom, İnsan. Üst Plândan medyom yoluyla alınan bilgilerin insanlara yayılması gereklidir.

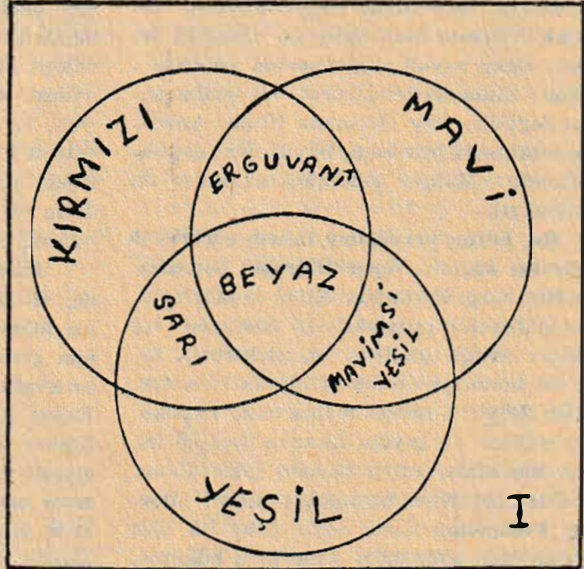
Şimdi de üç ana renk ile, spiritüalizmanın üç fazını karşılaştıralım ve bu renklerin neyi temsil ettiklerini inceleyelim : Mavi renk semayı andırır. Büyük dinlerin diğer müşterek adı «Semavi Dinler» dir. İnsan gökyüzüne baktığı zaman onun haşmet ve sonsuzluğu karşısında ürperir, ürker, acizleşir. Bu sebeple Üst - Ruhsal Plânı «Mavi Renk» ile göstermekteyiz.

Bahar gelince kırlar yeşillenir. Bu yeşil insana esas kaynaktan bir huzur hissi verir gibidir. Yeşil rengi vasıta olarak kabul etmekle ve Medyomları bu renkle temsil etmekteyiz.

Kan, ateş, enerji kırmızıdır. Ham enerjinin rengi kırmızıdır, diyebiliriz. İnsanların durumunu, ihtirasları, kinleri kısaca nefsanîyetle riyle insanları kırmızı ile

● Değerli araştırmacı Psikolog Erol Mutlu'nun renklerin analizi ve sentezi ile benzeri olarak meydana getirdiği bu bilimsel denemesi «renk tedavisi» «auraların tetkiki» ve «beşeri işmular'a» başka açıdan ışık tutmaktadır. Şüphesiz yazar daha derinlemesine bir incelemeye hazırlanmaktadır. ●

gösteriyoruz. Asıl istenen etmesidir. İşte bu takdirde Mavi rengin Yeşil renk yo. hayır ve selâmetin temsilci. luyula Kırmızı renge tesir si olan «Beyaz Renk» mey-

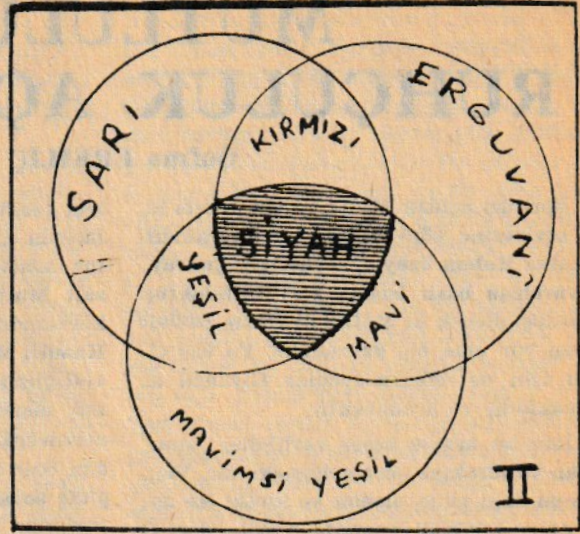
dana gelir. Yani :

Mavi + Yeşil + Kırmızı = Beyazdır. Beyaz rengin ortaya çıkması için bu üç esas rengin karışması gereklidir. Fakat bunlardan biri ihmal edilir (yok sayılır) de diğerleri karıştırılır. sa hastahğin temsilcisi olan karşıt renkler ortaya çıkar. Bunlar : Sarı, Erguvanî ve Mavimsi yeşil enklendir.

Bu durumu üç esas rengi temsil eden üç dairenin kesişmelerinde daha açık görebiliriz (Şekil I) :

Eğer mavi renk (Ruh - sal - Üst Plân) yok sayılır, inkâr edilirse sadece yeşil (medyom) ve kırmızı (insanlar) birleşirse ortaya hastalık rengi olan sarı renk çıkar. Aynı şekilde Yeşil (Medyom) inkâr edilirse mavi (Üst plân) ve kırmızı (insanlar) birleşirse ortaya erguvanî renk çıkar. Kırmızı (insanlar, toplum) inkâr edilir de sadece mavi (üst plân) ve yeşil (medyomluk) birleşirse ortaya mavimsi yeşil çıkar. Şu halde sarı renk, Üst-Plânın inkârından doğan hastalık halini, Mavimsi yeşil renk de, insanların ve toplumun inkârından meydana gelen hastalık halini temsil ederler.

Üç esas rengin birleşmesinden (mavi - yeşil - kırmızı) nasıl «Hayrın» temsilcisi olan BEYAZ renk meydana geliyorsa, üç karşıt rengin (sarı - erguvanî - mavimsi yeşil) birleşme-

sinden de «Şerrin» temsilcisi olan SİYAH renk meydana gelir.

Beyaz : ışığın, bilginin, aydınlığın, yükselmenin, spirittüalitenin; Siyah: cehaletin, karanlığın, geriliğin, maddeciliğin rengidir. İşte bu üç karşıt rengin (sarı mavinin, erguvanî yeşilin, mavimsi yeşil kırmızının karşıtıdır) birleşmesi sonucunda ortaya çıkan siyah rengi gene üç daire çizip bunlardan birini sarı, diğeri erguvanî ve ötekini de mavimsi yeşil olarak gösterelim (Şekil : II)

Bu üç karşıt renk birleşince kötülüğün, şerrin temsilcisi olan siyah ortaya çıkmaktadır. İşte Mu, Atlantis, Lemuriya, gibi kıtaların ve çeşitli kadim şehirlerin üst plânlar tarafından yok edilmelerinin sebebi, onların üç-

günü devamlı olarak birleştirmeleridir. Yani onlar üç karşıt, yani negatif rengi birleştirmeyip de iki karşıt rengi birleştirmiş olsalardı (iki negatiften bir pozitif doğar) esas renkten birini bulacaklardı.

Şu halde bir toplum sadece Üst - plânı veya sadece Medyomu yahut da sadece insanlara hizmeti inkâr ederse çökmez. Çökmesi için bu üçünü de devamlı olarak inkâr etmesi gereklidir.

R. M. Notu : Üst-Plân olarak Yaradan Kadiri Mutlak'a; Medyom Üst-plândan gelen ilham, irşat, vahiyin alınmasına; insan ise tekammülle mukabil olarak müteâlâ edilmelidir. Kavramları genelleştirmek suretiyle daha iyi bir anlayışa ulaşmak mümkündür.

MUTLULUK, RUHÇULUK AÇISINDAN

Gufran ERKİLİÇ

Spiritüel açıdan MUTLULUK ruhun idrak seviyesine göre gelişen bir kavramdır. Ve zaten **Ruhun** özülüyle, cevheriyle, **şuurüyle**, **la. varoluşu başlı başına bir Mutluluktur.** Şu halde, demek ki Mutluluk ruhun özünde esasen var olan bir kavramdır. Ve var olduğu için de enkarnasyonlar boyunca aranmaktadır ve aranacaktır.

İşte bu arayış beşer varlığının şuur, vicdan ve idrakine göre gelişmektedir. Varlığın şu anki şuur, vicdan ve idraki ise zaten onun tekâmül vasatını teşkil eder. O halde Mutluluk varlığın şuur ve idrakine bağlı olarak gelişen bir kavram olduğuna göre ve varlığın o merhaledeki şuur, idrak ve vicdan seviyesi de kendi tekâmül vasatı olduğuna göre **Tekâmül etmek en büyük Mutluluktur.** Çünkü varlık tekâmül ettikçe yükselecek şuur, idrak ve vicdanı gelececek, dolayısıyla Mutluluğu daha üstün bir seviyede anlayacaktır.

Buna bağlı olarak şu netice de gayet sarıh olarak ortaya çıkar : Varlığın Tekâmülünü süratlendirebilmesi için en olumlu ve doğru yollardan biri de **İlahî İrade Kanunlarına uymaktır.** Şu halde Tekâmül etmek bir Mutluluk. Tekâmülün en büyük şartlarından biri de İrade Kanunlarına uymak olduğuna göre aynı zamanda **Mutluluk İlahî İrade Kanunlarına uymaktır.**

Tekâmül etmenin en büyük Mutluluk olduğunu ve bunun da İlahî İrade Kanunlarına uymakla süratlenebileceğini gördükten sonra Mutluluğu biraz daha eleştirelim: Bildiğimiz veçhile Tekâmülden ezel ve ebet bilinmediğine ve Tekâmül etmek te Mutluluk olduğuna göre, şu halde diyebiliriz ki: Madem Tekâmül etmek bir Mutluluktur ve tekâmülün insanda başlangıcı ve sonu bilinmemektedir, demek ki **Mutluluğun da insanda başlangıcı ve sonu yoktur.**

Ancak bütün bu sonsuzluğuna rağmen Mutluluk insanın özünde var olan ve olduğu

için ezelden ebede kadar olan hayat safhalarında aranan bir sorudur. Soru ise daima sonsuza giden bir arayış olduğu için salt Mutlulukta bulunamayacak olan bir kavramdır. Çünkü **Salt Mutluluk ancak Kaadiri Mutluluktur.** Yalnız, biraz önce zikrettiğimiz gibi, Mutluluk varlıkların tekâmül merhaleleri açısından değişik biçimler arzedeceğinden ve daima farklı olacağından Salt Mutluluğa gidis vardır. Ancak bu gidis sonsuza olan bir gidis olduğundan biz varlıklar için salt Mutluluk yoktur diyoruz. Oysa ki Kaadiri Mutlak için sonsuz ile sonlu sözleri bir önemi haliz değildir. Çünkü her ikisi de onda vardır.

Aslında her şey bir Mutluluk arzeder. Söyle ki : Hasta olan ve acılar içinde kıvranan bir kimseye sorarsak o mutsuzdur. Oysaki bu eprövler ve imtihanlar içinde bulunan bu kimsenin duyduğu ıstırap ve acıların o kimsenin ruhunda bıraktığı izler en büyük Mutluluktur. Fakat bu Mutluluk onun idrak seviyesine bağlı olarak geliştiği için kişi bunu idrak edebiliyorsa Mutludur.

O halde ruhi varlık için dünya hayatında geçirdiği bütün olaylar birer Mutluluk kaynağıdır.

Mutluluk öyle bir kavramdır ki bir çok spiritüel bahislerle bir benzerlik ve bir ahenk meydana getirir. Meselâ : Kaderle Mutluluk arasında tam bir bağlantı; Karma ile Mutluluk arasında bir bağlantı; Reenkarnasyon ile Mutluluk arasında bir bağlantı. Nefsaniyetle vicdan arasında da bir bağlantı vardır ki bu insanın nefsanîyetle vicdanı arasındaki geçiş yoludur. **Vicdanın nefsanîyete tam hakimiyet kurması en büyük Mutluluktur.** Çünkü vicdanın mutluluğuna erişen ve nefsanîyetini susturan insan, gelecekteki karmasını da sağlaın temeller üzerine inşa etmiş ve kendine başarılı bir kader çizmiş olacak ve dolayısıyla İlliyyet Prensibine uyacağından kader ve

gelecekteki karmasına iyi bir sebep teşkil ederek zamanı geldiğinde iyi bir netice alacak ve bu sebep ve neticenin getirmiş olduğu bilgilerle tekâmülü nokta-i nazarından bir atılım yapacak ve bu da ruhu için büyük bir Mutluluk olacaktır.

Ancak hemen şunu belirtmek gerekir ki: İnsanın dünya hayatı içindeki mutluluğu değişiktir. Burada, «değişiktir» sözcüğünü kullanırken dikkat edilmesi gereken husus şudur: Mutluluk kesin olarak vardır, yalnız insanın idrak, vicdan, nefsaniyet ve şuur seviyesine göre dünya hayatı boyunca değişkendir. Bu değişiklik insanın serbest iradesinde bulunduğu bir görüş kararı olarak mutluluğu kavramasından meydana gelir.

Yani dünya hayatı içerisinde çok çeşitli tesir ve şartlar altında bulunan insan, içinde bulunduğu kötü durumlara göre mutluluğu değerlendiriyorsa, mutsuz olduğunu, dolayısıyla kesin bir mutluluğun olmadığını, söyleyecek; oysa kendine göre bazı iyi şartlar altında mutlu olduğunu görünce bu sefer tam bir tenakuza düşecek şu halde MUTLULUK izafidir diyecektir.

Oysaki demin zikretmiş olduğumuz Mutluluğun değişgenliğiyle, izafiyeti ayrı ayrı şeylerdir. Burada tefrik edilmesi gerekli olan nokta şudur: Mutluluk kavramının vicdan, nefsaniyet, şuur, tecrübe, bilgi ve görgü sonucu olarak, kavranması ve ona göre hüküm verilmesi, bir tenakuz teşkil eder ve dolayısıyla insan. «Mutluluk izafidir» hükmüne varır. Halbuki Mutluluk vardır, ancak kişinin görüş açısı oranında değişik biçimde görünmektedir, yani izafi değildir, sadece bakış açısı olarak «değişik» görünüşlüdür. Buna misal olarak bir masayı verelim. Dört ayağı bulunan bir masaya öyle bir zaviyeden bakıyorum ki, dört ayağını da görebiliyorum. Halbuki ayağa kalkmış bir başka kişi onu kusbakışı görüyor ve masanın bacaklarının olmadığını iddia ediyor. Pekli bu durumda, hakikaten masanın ayakları mı yoktur, yoksa o dar bir zaviyeden baktığı için mi onları görmüyor? Herhalde burada söylenecek en güzel şey masanın dört bacaklı olduğu ancak duyularımızdan biri olan gözümüzün görüş zaviyesine göre onun bacaksız veya dört bacaklı olduğunu algıladığımızdır. Mi-

sale göre, Mutluluğu ele alırsak kötü şartlar altında yaşamakta olan bir insan, adeta kuş bakışı bakan kişi gibi, mutluluğun olmadığını; oysa ki masaya dört bacağın görülebileceği bir açıdan bakan kimse ise dört bacağın mevcut olması gibi mutluluğun olduğunu söyleyecektir. Bu misalde bir üçüncü şahsı ele alırsak ve bu şahıs hem kuş bakışı olarak, hem de diğer kişinin açısından bakıp, masanın dört bacaklı olduğunu ancak bakış seviyesine göre değişken olduğunu ve misaldeki gibi Mutluluğun bakanın açısına göre değişiklik arzettiğini ancak bunun bir izafiyet olmadığını ispat etmiş olur. Çünkü yapı olarak masanın dört adet bacağı vardır. Ancak çeşitli açılardan bakıldığında bacaklar göze çarpmakta veya çarpmamaktadır. İşte bu masa misalini Mutluluk kavramına uygularsak şunu söyleyeceğiz: **Kesin olan bir Mutluluk vardır.** Ancak misalde bakış açısı nasıl değişmişse burada da fertlerin dünya hayatı içerisinde, ki vicdan, nefsaniyet, tecrübe, bilgi ve görgü yani tüm olarak Tekâmül seviyeleri değişik olduğunda, diğer bir deyişle şuurlarının serbest iradeleriyle kendilerinde meydana getirdikleri değişik olan şuur ekranlarında meydana gelen Mutluluk görüntüleri değişkendir.

Spiritüel bilgilerimizin bize öğrettiğine göre Mutluluk mutsuzluğa eşit olmaktadır. Her şey zıttıyla kaimdir. Halbuki bütün zıtlıklar, yoktan vareden Kaadiri Mutlak Tanrının bilgisindedir.

Zıtlık insanın tekâmülü için gerekli ve Tanrılık bilgidен varedilmiş olan bir prensiptir. Allah zıtlık değil, insanın kendisi zıtlıktır. Bu noktadan kalkarsak Mutluluk insanın kendinde bulunan bir zıtlık olarak Mutsuzluğu beraberide getireceği bellidir.

İşte bu iki ayrı kavram insanın nefsaniyetine ve vicdanına göre değerlendirilir. Ve hiç bir zaman nefsanî Mutluluk olmadan vicdanî Mutluluğa ulaşılamaz. Mutluluk olsun, mutsuzluk olsun, her ikisi de insan için ideal olamaz. İnsan mutlu olmayı amaç edindiği sürece mutsuzluğu elde etmektedir. Bu bakımdan insan sürekli ve mümkün olan ölçüde relâtif olmayan değerler, gerçekler elde etmek suretiyle mutluluk dediği ruh halinin müddetini uzatabilir, sıkılaştırabilir.

ÖLÜME DAİR

M. Fevzi ÖZEREN

Yıpranan bir fizik bedeninin terk edilmesimi? O halde genç yaşında ölenler için ne demeli? Bir hayatın bilançosu için ilk hazırlık safhası mı? Yoksa, mukadder eprövlere (imtihanların) bir sonu mudur? Büyük ruh için başlangıç ve son var mıdır?... O halde, sonsuza müteveccih tekâmül bakımından, ölüm bir sonun ifadesinden ziyade, ileri ve yeni bir hatvenin (adının) başlangıcıdır. Mukadder plân, bedenli iken ya muvaffakiyetle tatbik edilmiş veya hür iradesiyle insan oğlu, geçirdiği eprövlere bir kısmında muvaffak olamamış bazı olaylar karşısında şuuru kâfi miktarda açılanamamış olabilir. İşte, ister yıpranan bir beden olsun, isterse genç bir beden, ruhun artık o bedeni terkederek, yaşantılarını kıymetlendirmesi için bir ön safha, bir şuur açılışı için ölüm lüzumlu kılınmıştır. Her şey bu safhadan sonra açık seçik olarak ölçülür, biçilir, muhasebesi yapılır; üst âlemlerin yardımlarıyla yeniden, plânlı olarak dünyaya enkarne olması (bedenlenmesi) için ölüm, zarurî ve ilâhî bir oluşum ifadesidir. Kâinatta bütün mevcudât, canlı ve cansız, bu ilâhî vetireden müstağni olamaz.

Madde ve ruh âlemi daima tekâmül ışığı altında, devamlı hareket halinde, birer enerji kaynağı olarak vibrasyon (titreşim)

frekanslarıyla değerlenip, husule getirdiği müspet, menfi seyyalelerin, dolayısıyla, manyetik sahanın hudutları içinde hembal olurlar.

Birbirlerine tesir ederler. Ya şekil değiştirirler, ya da kimyevî tagayyürlere düçar olarak, yeni vasıflar kazanırlar. Fakat Ruh cevheri, kıymetinden bir nebze kaybetmek şöyle dursun, mevcut mükteşebatiyle, bilâkis, yeni yeni kıymetler kazanır ve hayat böylece akıp giderken, tekâmülünü durdurmak kabil olamayacağına göre, Ölüm : tekâmül yolunda, bir safhadan yeni bir safhaya geçmek için bir nevi ilâhî bir sübab vazifesini ifa etmektedir. Yoksa, bir yokluğun ifadesi olmaktan çok uzaktır. Ölümü bu şekilde değerlendirmek, ilâhî kanunların bir icabı, bir neticesidir.

Yaşamak ve ölüm, birbirinden ayrı ve birbirine zıt iki ayrı mefhum olmaktan ziyade, biri diğerinin mütemmimi ve devamı olan aynı şeydir.

Yaşamaktan korkmamak lüzum geldiği gibi, ölümden de aynı derecede korkmamak gerektiğini bir an bile akıldan çıkarmamak durumunda olacağımızı bilecek, hadiselerinin içine girmekten, asla yılmayacak ve çekilmeyeceğiz. Bu devam edegelen tekâmülümüzün zarurî bir neticesidir.

ÖLÜM NEDİR?

T. Lobsang RAMPA

Ölümün ne olduğunu anlatmadan önce ölen bir şahsın başından geçenlere bir göz atalım:

Ölen bir kimsenin fizyolojik fonksiyonları yavaşlar. Sonunda durur. Beşer beyni, oksijen akımı tamamen kesilinceye kadar yaşar ve vücudun ilk ölen kısmından birisidir. Beyin öldükten sonra da, 'ölüm olayı' tamamen gerçekleşmiş sayılır.

Beynin ölümünden sonra diğer organlar âmirsiz kalır ve vücut o zaman şoförü tarafından terkedilmiş arabaya benzer. Şoför artık kontağı kapatmış ve arabayı terketmiştir. Artık çalışmayan motor (beden) gittikçe ısınıp kaybedecektir.

Bu durumdan itibaren üç gün kadar bir süre içinde astral beden, fizik bedenle olan ilişkisini tamamen keser. Aşağı yukarı üç gün kadar astral beden bozulmakta olan fizik bedeni ile kontağını devam ettirir.

Ölen biri aşağı yukarı şuna benzer bir tecrübe ile karşı karşıyadır: Şahıs yatagında yatmaktadır. Muhtemelen etrafında kederli yakınları... Boğazda, tüyler ürperici soğuk bir nefes... Son nefes dişler arasında hışırtı ile çıkar. Kalp atışları belki birkaç saniye daha devam eder. Sonra ağır laşır, yavaşlar ve durur. Bu durumda ölenin yakınında bir klervoyan var ise, bedenden yükselen buhar gibi birşey görecektir. Bu, astral bedendir ve fizik beden ile hâlâ irtibatlıdır, (seyyalevi bağ ile). Bedenle ir-

tibatlandığı yer kararır ve Astral beden de vücudu tamamen terketmiş olur. Astral beden, bu üç gün içinde yapılacak bütün defin merasimine şahit olacaktır.

Cenaze merasiminde tabut içindeki fizik bedeni yukarıdan izleyecektir. Elindeki uçurtmayı, uçurarak yürüten çocuk gibi... Yukarıda da belirttiğimiz gibi fizik beden ölümünden 3 gün kadar sonra seyyalevi bağ koparak, astral beden tamamen serbestleyecektir. Buna ikinci ölüm de diyebilirsiniz.

Seyyalevi bağ kopmadan önce kişinin hatıralar salonuna' girmesi ve bu sona eren hayatında yaptıklarının hepsini görmesi gerekmektedir. Kendinizden başka hiçkimse sizi muhakeme edecek değildir. Sizin kendinizden daha büyük bir hakim olmayacak orada... Kendi kendinize yapacağınız bu ilk muhakemede hayatta iken önem verdiğiniz şöhretin, mevkilerin, biriktirdiğiniz paranın ne kadar değersiz olduğunu, boş şeylerle vakit kaybetmiş olduğunuzu hemen anlayacaksınız.

Bu şekilde kendi kendinizi gördükten sonra yavaş yavaş spatyoma doğru kayarsınız. Dünyada genellikle tarif edildiği şekilde alev alev cehennem yoktur. Bizse so. rarsanız, cehennem dünyanın kendisidir.

Ölenlerin arkasından tutulan mâtem muhtemelen onları rahatsız eder ve onlar oradan aşağılara doğru çekildiklerini hissedebilir..

MU MEDENİYETİ

(Sahife 13'den devam)

Vücudu sermayisinden zemini asuman olmuş.

(Taittiriya Biraĥmana) isimdeki kitapta bir veda veya Biraĥman diyor ki:

Aynı (Ateġ İlahi) sözümde, Vayua (Rüzgâr İlahi) nefesimde, Güneş gözümde, Ay Ruhumda ve Atman (Ruhu Külli) kendi Atmanında bulunur. Yine aynı kitapta :

Başlangıçta Atman vardı. (Atman = Vahdeti vücüt felsefesine (ama) olarak girmiştir) Ve bir insana benziyordu (Bu insana benzeme fikri bütün mukaddes kitaplara geçmiştir. Ve hatta Tevrat'ta : Allah insanı kendi suretinde yarattı der) Atman kendisinden başka bir şey göremedi. İlk defa ben'im sözünü telâffuz etti ve ben bu suretle tekevvün etti. Atman bundan sonra korktu, bunun içindir ki yalnız kalan insan korkar. Sonra Atman madem ki benden başka kimse yoktur, neden korkmalıyım dedi? Filhakika neden korkmalıydı? Zira; korku bir başkasından gelir. Atman nihayet kendisinin tatmin edilmiş olduğunu his etti. Bunun içindir ki yalnız olduğu zaman tat-

min olmak imkânsızdır. Atman nihayet iki olmak istedi, Atman iki olmak isteyince kendisinde birbirini kucaklamış bir erkekle bir kadın mahiyeti payda olmaya başladı. Böylece kendi mahiyetinde ikiye bölündü. Ve bu suretle de karı koca meydana geldi.

Bunun içindir ki (Yajna Valkaya); Bizim her birimiz bir birimizin yarısıdır. Bunun içindir ki erkek mahiyetindeki boşluk kadın tarafından dolduruldu. Ve erkek kadınlı birleşti. Böylece insanlar çoğaldı. Ve böylece yaratıcı Atman erkek ve dişi olan iki yarım insan şekline geçerek ondan sonra hayvan şekillerini meydana getirdi. Ve bundan sonra da Atman kendisinden Ateşi ve Rutubeti meydana getirdi.

MANUDA da : Kozmogonik mezhebini şu esasları gözlükür:

Varlık başlangıçta tek idi yani; bir i. İkinci olmadan tek idi. O bir arzuyu tecrübe etti. Ve şunlar söyledi : «Çoğalsam ve doğursam». Bu arzu ile evvelâ ışığı yarattı. Işık da aynı arzuyu ikrar etti: Çoğalsam ve doğursam. dedi. Bu arzu ile o da suları yarattı. Aynı şeyler bereketli olalım dediler. Onlar da arzu yarattılar.

MAHŞER GÜNÜ

(Sahife 27'den devam)

sediyorum.

PIYASA ETÜDLERİ

KEHANETTE BULUNMAKSIZIN
NETİCELERİ HABER VERİYORUZ?

Institute Battelle

505 King Avenue, Columbus, Ohio
43201, U.S.A.

Teşekkül, tatbiki çalışmalarda ihtisaslaşmıştır. Çalışmalar için 10.000 ilâ 50.000 dolar, istisnai bazı büyük çalışmalar için 500.000 dolar almaktadır: Meselâ, Amerikan feza çalışmaları makamları için «fezanın keşfinde robotların kullanılışı» ça-

lışmaları için olduğu gibi. Battelle Enstitüsünün en son tahminlerinden bir kaçını zikredelim :

- Birleşik Devletlerde ve Avrupada 1975 yılında özel tüketim piyasası.
 - Metal tüketiminin istikbalı.
 - Kökürdün istikbalı.
 - Sentetik makine yağlarının istikbalı.
 - Demiryollarının istikbalı.
 - İnşaatta kullanılan plastiklerin istikbalı.
 - İnşaatta kullanılan çeliğin istikbalı.
- Dinamik bir görüşle hazırlanmış kıla-sık piyasa raporları ile bu tarz çalışma-

ar arasında bir nevi benzerlik mevcuttur. Teğâne fark şuradadır ki, piyasa etüdleri, sadece mevcut olan şeyler üzerinde yapılmış bir araştırmadır. Misal: Farzedelim ki, deterjan piyasasında A şirketi malın % 40 una, B % 30 una, C % 20 sine ve çeşitli teğekküllerse % 10 una sahip bulunsun. Gene farzedelim ki piyasaya, biri B ve diğeri küçük teğekküller tarafından iyi yeni deterjan sürülsün. Eğer harekete geçirilen vasıtalar ve bilhassa bu yeni deterjanlar için yapılan reklâm hacmi bilinirse, ma tematik olarak, piyasadaki iki yıl içindeki mal dağılımı kestirilebilir.

Tahmin , kehânet endüstrisi daha ileri

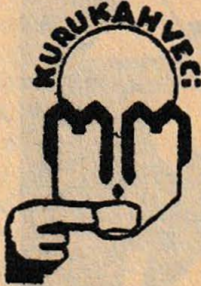
gidiyor : Tamamen yeni piyasalarda neler cereyan edeceğini önceden öğrenmeye çalışıyor. Birkaç misal zikredelim :

— Kükürtle evler yapılmaya bağlansa neler olacaktır?

— Büyük atom santrallerinin etrafında radyasyon önleyici bir mania olarak serpiştirilmiş ham petrol kullanılırsa neler olacaktır?

— Zırhlı araçların, bir harp vukuunda da güney ve kuzey kutup daireleri içinde harekâtına elverişli, düşük suhûnetlerde kullanılabilen makine yağları bulunursa neler olacaktır?

Bu sorular gerçekten sorulmuştur.

Tezâri tarihî 1971

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI